

-2-

OSCAR WILDE

"Η ΒΕΝΤΑΛΙΑ"

(Ένα έργο για μια καλή γυναίκα)

Μετάφραση: NONIKA ΓΑΛΗΝΕΑ

ΘΙΑΣΟΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ - ΓΑΛΗΝΕΑ

Χειμερινή Περίοδος 1982 - 1983

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ
ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ

- 1.– Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ
- 2.– ΠΑΡΚΕΡ
- 3.– Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ
- 4.– Λαίδη ΜΠΕΡΙΚ
- 5.– Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ
- 6.– Κα ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ
- 7.– Κορ ΝΤΑΜΠΥ
- 8.– Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ
- 9.– Κα ΕΡΛΥΝ

- 1.– ΣΚΗΝΙΚΟ : Σαλόνι στο σπίτι των ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ
- 2.– ΣΚΗΝΙΚΟ : Σαλόνι-Βιβλιοθήκη στο σπίτι του
ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟ

Το έργο εξελίσσεται μέσα σε 24 ώρες.

Τρίτη απόγευμα έως Τετάρτη μεσημέρι.

ΕΠΟΧΗ : Ακαθόριστη.

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

(Σαλόνι στο σπίτι του Λόρδου ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ. Πόρτες στο κέντρο και δεξιά. Γραφείο με βιβλία και χαρτιά δεξιά. Καναπές με μικρό τραπεζάκι αριστερά. Παράθυρα που οδηγεί στη βεράντα αριστερά. Τραπέζι δεξιά. Η ΛΑΙΔΗ ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ είναι στο τραπέζι δεξιά και φτιάχνει τα τριαντάφυλλα στο βάζο. Μπαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ)

ΠΑΡΚΕΡ Να πω πως είστε εδώ, κυρία ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ναι... Ποιος είναι;

ΠΑΡΚΕΡ Ο λόρδος Ντάρλινγκτον.

(Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ διστάζει, για μια στιγμή).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Καλά. Πες του να περάσει. Και είμαι εδώ, για όποιον με ζητήσει.

ΠΑΡΚΕΡ Πολύ καλά, Κυρία. *(Βγαίνει και ξαναμπαίνει. Ανακοινώνει:)* Ο λόρδος Ντάρλινγκτον! *(Ο Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ μπαίνει και ο Πάρκερ αποχωρεί).*

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Πώς είσαι, Μάργκαρετ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Τι κάνεις, Ντάρλινγκτον; Δεν μπορώ, δυστυχώς, να σου δώσω το χέρι μου! Είναι βρεγμένο απ' τα τριαντάφυλλα. Δεν είναι πάρα πολύ ωραία; Τώρα μόλις μου τα έστειλαν.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Καταπληκτικά είναι! *(Βλέπει μια βεντάλια, πάνω στο τραπέζι)* Και τι ωραία βεντάλια! Μπορώ να τη δω;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Και βέβαια! Δεν είναι πολύ όμορφη; Είναι γραμμένο και τ' όνομά μου, πάνω. Μόλις τώρα μου την έστειλε ο άντρας μου. Είναι δώρο του για τα γενέθλιά μου. Το ξέρεις πως σήμερα είναι τα γενέθλιά μου;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Όχι. Αλήθεια;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ναι! Σήμερα, γίνομαι εικοσιενός! Είναι μια πολύ σημαντική μέρα της ζωής μου. Δε νομίζεις; Γι' αυτό κάνω αυτό το πάρτι, απόψε! Κάθισε.

(Εξακολουθεί να φτιάχνει τα λουλούδια).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Κάθεται)* Πολύ θα ήθελα να το ήξερα, από πριν, πως είναι τα γενέθλιά σου, Μάργκαρετ. Θα είχα γεμίσει όλο το δρόμο προς απ' το σπίτι σου, με τριαντάφυλλα, για να περπατάς απάνω τους. Είναι φτιαγμένα για σένα!

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Παύση)* Ντάρλινγκτον, μ' έφερες σε πολύ δύσκολη θέση χθες το βράδυ, στο Υπουργείο Εξωτερικών. Φοβάμαι πως το ίδιο πας να κάνεις και τώρα...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Εγώ ;
(Μπαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ με ένα δίσκο, με τσάι και γλυκά).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ακούμπησέ το εκεί, Πάρκερ, σε παρακαλώ. Ωραία...
(Σκουπίζει τα χέρια της μ' ένα μαντιλάκι. Πάει στο τραπέζι με την τσαγιέρα, αριστερά. Κάθεται).
Δεν έρχεσαι εδώ, Ντάρλινγκτον; *(Ο ΠΑΡΚΕΡ βγαίνει)*

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Είμαι πολύ στεναχωρημένος, Μάργκαρετ. Θέλω να μου πεις τι έκανα.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν έκανες άλλη δουλειά όλο το βράδυ, απ' το να μου κάνεις περίεργα κομπλιμέντα.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Χαμογελώντας)* Είμαστε όλοι μας τόσο στριμωγμένοι οικονομικά αυτόν τον καιρό, που το μόνο που μπορούμε να προσφέρουμε, είναι τα κομπλιμέντα. Είναι τα μόνα που δεν κοστίζουν σήμερα.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Όχι, όχι! Μιλάω πολύ σοβαρά. Μη γελάς! Μιλάω σοβαρά. Δε μου αρέσει να μου κάνουν κομπλιμέντα και δεν καταλαβαίνω γιατί ένας άντρας νομίζει πως ευχαριστεί μια γυναίκα με το να της λέει χιλιάδες πράγματα που δεν πιστεύει.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μα, τα πίστευα! *(Παίρνει το τσάι που του προσφέρει).*

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Θέλω να ελπίζω πως όχι. Θα λυπηθώ πολύ αν αναγκαστώ να τσακωθώ μαζί σου, Ντάρλινγκτον. Μου είσαι φοβερά συμπαθής και το ξέρεις. Αλλά δε θα μου άρεσες καθόλου, αν πίστευα πως είσαι όπως είναι οι

περισσότεροι άντρες. Και νομίζω πως, καμιά φορά, θες να δώσεις την εντύπωση πως είσαι χειρότερος απ' αυτούς!

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Όλοι έχουμε τις ματαιοδοξίες μας.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Και γιατί διάλεξες ειδικά αυτή, για τον εαυτό σου;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Να σου πω: Σήμερα, βλέπει κανείς τόσους ξιπασμένους ηλίθιους να περιφέρονται στα διάφορα σαλόνια, προσπαθώντας ν' αποδείξουν πως είναι καλοί, ώστε το να προσπαθεί κανείς να πείσει πως είναι κακός, το θεωρώ μάλλον μια ένδειξη σεμνότητας και μετριοπάθειας. Άλλωστε είναι γεγονός πως αν προσπαθείς να πείσεις τον κόσμο πως είσαι καλός, ο κόσμος σ' αντιμετωπίζει πολύ σοβαρά. Αν όμως προσπαθήσει να τον πείσεις πως είσαι κακός, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Βλέπεις, η αισιοδοξία συχνά αγγίζει τα όρια της ηλιθιότητας.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δηλαδή εσύ δεν θέλεις να σ' αντιμετωπίζει σοβαρά ο κόσμος;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ο κόσμος; Όχι, βέβαια! Ποιους αντιμετωπίζει ο κόσμος σοβαρά; Τους πιο βαρετούς ανθρώπους, αρχίζοντας από τους επισκόπους και φτάνοντας μέχρι τους ενοχλητικούς. Θα ήθελα εσύ, Μάργκαρετ, να μ' έπαιρνες στα σοβαρά. Εσύ, περισσότερο απ' οποιονδήποτε άλλον σ' αυτόν τον κόσμο.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Γιατί; Γιατί εγώ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Μετά από ένα μικρό δισταγμό)* Γιατί πιστεύω πως μπορούμε να γίνουμε πολύ καλοί φίλοι. Δε θες να είμαστε φίλοι; Μπορεί μια μέρα να χρειαστείς ένα φίλο!

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Γιατί το λες αυτό ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Όλοι μας, κάποια μέρα, έχουμε ανάγκη από ένα φίλο.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μα νομίζω πως είμαστε ήδη πολύ καλοί φίλοι, Ντάρλιγκτον. Και μπορούμε να είμαστε για πάντα, αν

εσύ δεν...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Αν δεν χαλάσεις αυτή τη φιλία, λέγοντάς μου ανοησίες. Ίσως πιστεύεις πως είμαι πουριτανή. Δεν αποκλείεται να' χεις δίκιο. Έτσι ανατράφηκα. Και χαίρομαι γι' αυτό. Η μητέρα μου πέθανε όταν ήμουνα μωρό. Έζησα όλη μου τη ζωή με την αδερφή του πατέρα μου... Την ξέρεις... Μπορεί να ήταν αυστηρή μαζί μου, αλλά μου έμαθε κάτι, που δυστυχώς, ο κόσμος έχει πάψει να θυμάται : τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στο καλό και στο κακό. Δεν επέτρεπε κανένα συμβιβασμό. Δεν επιτρέπω και 'γω κανέναν.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Γλυκιά μου, Μάργκαρετ... (Ακουμπάει πίσω στον καναπέ)

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Με νομίζεις καθυστερημένη. Είμαι... Δε θα' θελα καθόλου να με αντιπροσωπεύει μια εποχή σαν αυτή που ζούμε.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Γιατί; Δε σ' αρέσει αυτή η εποχή;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Όχι, σήμερα ο κόσμος βλέπει τη ζωή σαν κερδοσκοπική επιχείρηση. Δεν είναι, όμως... Η ζωή είναι ένα άγιο μυστήριο. Το ιδανικό της είναι η αγάπη. Ο εξαγνισμός της (η λύτρωσή της) είναι η θυσία.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Χαμογελώντας) Οτιδήποτε σ' αυτή τη ζωή είναι προτιμότερο απ' τη θυσία.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Σκύβοντας, εμπρός) Μη το λες αυτό.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Το λέω. Το αισθάνομαι. Το ξέρω. (Μπαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ).

ΠΑΡΚΕΡ Έηρθαν οι άνθρωποι για να βάλουν τα τραπέζια στις βεράντες για το βράδυ, κυρία.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Τι νομίζεις, Ντάρλινγκτον; Θα βρέξει;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δε θα το επιτρέψω ποτέ, την ημέρα των γενεθλίων σου.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Πες τους να τα βάλουν, Πάρκερ. (Ο ΠΑΡΚΕΡ βγαίνει)

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Κάθεται)* Δε νομίζεις... Φυσικά, μεταχειρίζομαι ένα φανταστικό παράδειγμα... Δε νομίζεις πως στην περίπτωση ενός νιόπαντρου ζευγαριού -ας πούμε δύο χρόνια παντρεμένοι- αν ο σύζυγος ξαφνικά συνδεθεί στενά με μια άλλη γυναίκα, με χαρακτήρα κάτι περισσότερο από αμφίβολο και την επισκέπτεται όλη την ώρα, τρώει μαζί της και πιθανότητα πληρώνει και τους λογαριασμούς της, δε νομίζεις πως έχει και η σύζυγος το δικαίωμα να βρει κάποια παρηγοριά;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Να βρει παρηγοριά ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ναι. Εγώ πιστεύω πως θα έπρεπε. Θα είχε κάθε δικαίωμα.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Επειδή ο σύζυγος είναι πρόστυχος, πρέπει να είναι κι αυτή;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Η προστυχιά είναι τρομερή λέξη, Μάργκαρετ!

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Είναι τρομερό πράγμα, Ντάρλινγκτον.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ξέρεις, πιστεύω πως οι καλοί άνθρωποι κάνουν τρομερό κακό σ' αυτό τον κόσμο. Και ασφαλώς το μεγαλύτερο κακό που κάνουν, είναι το ότι δίνουν τόσο μεγάλη σημασία στην κακία. Είναι εντελώς παράλογο να χωρίζουμε τους ανθρώπους σε καλούς και σε κακούς. Οι άνθρωποι είναι ή χαριτωμένοι ή κουραστικοί. Εγώ είμαι με τους χαριτωμένους και συ, Μάργκαρετ, δεν μπορείς παρά να ανήκεις σ' αυτούς.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Έλα τώρα, Ντάρλινγκτον... *(Σηκώνεται και περνάει από μπροστά του)* Μη σηκωθείς. Πάω απλώς να τελειώσω με τα λουλούδια. *(Πάει στο τραπέζι)*.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Ο λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ σηκώνεται. Πηγαίνει στην καρέκλα πιο πέρα)* Και οφείλω να ομολογήσω πως είσαι πολύ αυστηρή απέναντι στη ζωή, Μάργκαρετ.

Υπάρχουν πολλά κατά, άσχημα πράγματα. Το παραδέχομαι. Παραδείγματος χάριν, οι περισσότερες γυναίκες σήμερα κυνηγάνε το χρήμα.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν υπάρχει λόγος να μιλάμε για τέτοιους ανθρώπους.
Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Καλά, λοιπόν. Ας βάλουμε κατά μέρος αυτούς που κυνηγάνε μόνο το χρήμα και που ασφαλώς, είναι απαίσιοι. Πιστεύεις πως οι γυναίκες που έχουν κάνει αυτό που ο κόσμος ονομάζει "σφάλμα" δε θα' πρεπε να συγχωρούνται ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ναι. Πιστεύω πως δε θα έπρεπε ποτέ να συγχωρούνται.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Και οι άντρες; Πιστεύεις πως θα έπρεπε να υπάρχουν οι ίδιοι νόμοι για τους άντρες και για τις γυναίκες;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Και βέβαια.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Νομίζω πως η ζωή είναι αρκετά πολύπλοκη, για να μπορεί να ρυθμίζεται από κανόνες τόσο αυστηρούς και τόσο απόλυτους.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Η ζωή θα ήταν πολύ πιο απλή, αν τηρούσαμε αυτούς τους αυστηρούς και απόλυτους κανόνες.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Και δε θα επέτρεπες καμιά εξαίρεση ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Καμιά.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Είσαι μια γοητευτικότερη πουριτανή, Μάργκαρετ.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ο χαρακτηρισμός ήταν περιττός, Ντάρλινγκτον.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ήταν πέρα απ' τις δυνάμεις μου, Μάργκαρετ. Μπορώ ν' αντισταθώ σ' ότιδήποτε, αλλά όχι στον πειρασμό.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Είναι της μόδας να προσποιείται κανείς αδυναμία χαρακτήρα.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μια προσποίηση είναι μόνο, Μάργκαρετ.

(Μπαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ)

ΠΑΡΚΕΡ Η λαίδη Μπέρικ.

(Μπαίνει η ΛΑΙΔΗ ΜΠΕΡΙΚ. Βγαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ)

ΜΠΕΡΙΚ Μάργκαρετ, πόσο χαίρομαι που σε βλέπω.. Ά... Πώς

είσαι, αγαπητέ μου Ντάρλινγκτον; Δεν πρόκειται ποτέ να σου γνωρίσω την κόρη μου. Είσαι πολύ ανήθικος.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Α, μη το λες αυτό! Ως ανήθικος έχω αποτύχει απόλυτα. Αφού υπάρχουν ένα σωρό άνθρωποι που λένε πως δεν έχω κάνει ποτέ τίποτα κακό στη ζωή μου... Φυσικά, φροντίζουν να το λένε πάντα πίσω από την πλάτη μου.

ΜΠΕΡΙΚ Τι φοβερός που είναι ο κόσμος. Φυσικά, δεν πιστεύω λέξη απ' ότι μου λες... Όχι, όχι τσάι για μένα, ευχαριστώ πολύ. Μόλις ήπια στην κυρία Μάρκμπι. Απαίσιο τσάι... Ήταν αδύνατο να το καταπιώ... Φυσικά δεν μου κάνει εντύπωση. Το προμηθεύει ο γαμπρός της... Δεν βλέπω την ώρα να έρθω στο χορό σου απόψε, Μάργκαρετ...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μα δεν είναι χορός, Λαίδη Μπέρικ. Είναι μόνο ένα μικρό πάρτι για τα γενέθλιά μου. Σε πολύ στενό κύκλο...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Ορθιος)* Και πολύ εκλεκτό.

ΜΠΕΡΙΚ *(Κάθεται στον καναπέ)* Α, είμαι βέβαιη πως θα είναι εκλεκτός... Αυτό το ξέρουμε καλά για το σπίτι σου, Μάργκαρετ. Είναι από τα ελάχιστα σπίτια στο Λονδίνο, που μπορώ να κυκλοφορήσω άνετα τον άντρα μου. Δεν μπορώ να καταλάβω τι συμβαίνει τελευταία μ' αυτή την κοινωνία... Πού πάμε; Πού πάμε; Τσ, τς, τς! Συναντά κανείς, όπου και να πάει, τα πιο απαίσια υποκείμενα... Και το κακό είναι πως έρχονται και στο δικό μου σπίτι. Οι άντρες γίνονται έξω φρενών, άμα δεν τα καλέσεις. Κάποιος θα πρέπει να βάλει ένα τέλος σ' αυτή την ιστορία...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Εγώ θα το βάλω το τέλος, Λαίδη Μπέρικ. Δεν πρόκειται ποτέ να επιτρέψω να έρθει σπίτι μου κανένας για τον οποίο να λέγονται φοβερά πράγματα.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μη το λες αυτό, Μάργκαρετ! Τότε, εγώ δε θα μπορούσα ποτέ να γίνω δεκτός! *(Κάθεται)*.

ΜΠΕΡΙΚ Α, για τους άνδρες δεν πειράζει. Για τις γυναίκες είναι

διαφορετικό. Αλλά μας βάζουν μονίμως κατά μέρος. Οι άντρες μας θα ξέχναγαν εντελώς την ύπαρξή μας, αν κάπου - κάπου δεν γκρινιάζαμε και λιγάκι, ίσα - ίσα για να τους υπενθυμίζουμε πως έχουμε απόλυτα το νομικό δικαίωμα να το κάνουμε.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Είναι περίεργο λοιπόν, τι συμβαίνει με το παιχνίδι του γάμου, ένα παιχνίδι, άλλωστε, που πάει να ξεπεραστεί εντελώς... Οι γυναίκες κρατάν στα χέρια τους μονίμως όλα τα ατού, αλλά κατά κανόνα χάνουν τον παιχνίδι...

ΜΠΕΡΙΚ Ποιο είναι το παιχνίδι ; Ο άντρας ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ο χαρακτηρισμός δε θα' λεγα πως είναι κακός, λαίδη Μπέρικ...

ΜΠΕΡΙΚ Τι διεστραμμένος που είσαι κατά βάθος, αγαπητότατέ μου Ντάρλινγκτον...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ο Ντάρλινγκτον είναι επιπόλαιος...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Γιατί το λες αυτό, Μάργκαρετ ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Γιατί μιλάς τόσο επιπόλαια για τη ζωή ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Γιατί πιστεύω πως η ζωή είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό... *(Πηγαίνει επάνω και στο κέντρο)* ώστε να μπορεί να μιλάει κανείς γι' αυτήν στα σοβαρά...

ΜΠΕΡΙΚ Τι θέλει να πει; Ντάρλινγκτον, κάνε μου, σε παρακαλώ τη χάρη θα εξηγήσεις στο περιορισμένο μου μυαλό, τι εννοείς...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δε νομίζω πως θα ήταν πολύ καλή ιδέα, λαίδη Μπέρικ. Στην εποχή μας, όταν κάποιος είναι σαφής, κινδυνεύει να τον καταλάβουν! Σας χαιρετώ...

(Χειραψία με την ΜΠΕΡΙΚ. Πηγαίνει στην ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ)

Γεια σου, Μάργκαρετ! Μπορώ να έρθω το βράδυ; Μ' αφήνεις ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Και βέβαια. *(Πάνω, μαζί με τον ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ)*

Αλλά, δε θα λες επιπολαιότητες, που δεν πιστεύεις...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Χαμογελώντας)* Αρχίζεις να με αναμορφώνεις, βλέπω...

Κι είναι πολύ επικίνδυνο ν' αναμορφώνεις κάποιον. Όποιος κι αν είναι αυτός... (Χαιρετάει και βγαίνει κέντρο)
ΜΠΕΡΙΚ (Σηκώνεται. Πηγαίνει στο κέντρο) Αχ, τι γοητευτικός άντρας που είναι! Και τι διστραμμένος! Μ' αρέσει φοβερά! Ευτυχώς που έφυγε... Τι χάρμα που είσαι... Δε μου λες, πού ψωνίζεις τα φορέματά σου; Αχ, και τώρα πρέπει να σου πω, πόσο στενοχωριέμαι για σένα, καλό μου παιδί. (Πάει στον καναπέ και κάθεται με τη Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Χαμογελώντας) Μα, γιατί;

ΜΠΕΡΙΚ Γι' αυτήν την απαίσια γυναίκα.. Που ντύνεται και τόσο καλά κι αυτό χειροτερεύει πολύ τα πράγματα... Δημιουργεί κακό προηγούμενο. Ο προκομένος ο αδερφός μου ο Αύγουστος... τι μπελάς, θεέ μου, αυτός ο άνθρωπος για όλους μας... Ο Αύγουστος, που λες, είναι τρελός και παλαβός μαζί της... Καταλαβαίνεις, αυτό είναι εντελώς απαράδεκτο, διότι φαίνεται ότι κανείς απ' όλη την κοινωνία δεν την δέχεται σπίτι του. Πολλές γυναίκες έχουν κάποιο παρελθόν, αλλά μου έχουν πει πως αυτή έχει το λιγότερο μια ντουζίνα και πως τους βολεύει κι' όλους.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ποια είναι αυτή η γυναίκα ;

ΜΠΕΡΙΚ Κάποια κυρία Έρλιν...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Κυρία Έρλιν; Πρώτη φορά την ακούω. Και τι σχέση μπορεί να έχει αυτή με μένα ;

ΜΠΕΡΙΚ Αχ, καλό μου παιδί... Καλό μου παιδί...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μα δεν καταλαβαίνω τίποτα... Δεν έχω ιδέα για τι πράγμα μιλάτε.

ΜΠΕΡΙΚ Αλήθεια, δεν έχεις ιδέα; Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο έχουμε στεναχωρηθεί όλοι μας! Φοβερά! Χτες το βράδυ στης Κυρίας Γιάνσεν, το σπίτι ακριβώς αυτό λέγαμε. Πώς είναι δυνατόν απ' όλους τους άντρες στο

Λονδίνο, να βρεθεί ο Γουίντερμιρ να φερθεί μ' αυτόν τον τρόπο...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ο άντρας μου ; Τι σχέση μπορεί να έχει ο άντρας μου μ' αυτή τη γυναίκα ;

ΜΠΕΡΙΚ Ξέρω γω, παιδί μου; Περί αυτού ακριβώς πρόκειται. Πάει και τη βλέπει όλη την ώρα, κάθεται εκεί ώρες ολόκληρες και όση ώρα είν' αυτός εκεί, αυτή δεν δέχεται κανέναν άλλον... Όχι πως την επισκέπτονται πολλές καθώς πρέπει κυρίες, βέβαια, αλλά φαίνεται πως έχει στενές φιλίες μ' ένα σωρό άντρες... πολύ κακής φήμης, όπως καταλαβαίνεις... ιδιαίτερα με τον αδελφό μου. Όπως σου είπα και πριν - και αυτό ακριβώς είναι που κάνει το πράγμα τόσο σοβαρό για τον Γουίντερμιρ. Τον είχαμε όλοι μας σαν υπόδειγμα συζύγου, αλλά πολύ φοβάμαι πως δεν υπάρχει πια ούτε η παραμικρή αμφιβολία. Οι ανεπιές μου - τις ξέρεις - οι κόρες του Σάβιλ - καλά κορίτσια - τέρατα βέβαια - πιο άσχημες δεν γίνεται - οι ανεπιές μου λοιπόν, που λες, κάθονται όλη μέρα στο μπαλκόνι - τι άλλο να κάνουν οι καημένες ... και πλέκουν κάτι απαίσια πράγματα για τους φτωχούς, το οποίο το βρίσκω πολύ σκόπιμο εκ μέρους τους, σ' αυτή τη φοβερή σοσιαλιστική εποχή που ζούμε, αυτή, που λες, η κυρία Έρλιν, έχει αγοράσει ένα σπίτι απέναντί τους. Σκέψου, στην οδό Κέρζον... Και τι καλή συνοικία... Τι άλλο θα δουν τα μάτια μας, ούτε ξέρω... Μου λένε, λοιπόν, πως ο Γουίντερμιρ πάει εκεί τέσσερις, πέντε φορές την εβδομάδα. Τον βλέπουν. Δεν μπορούν να κάνουν κι αλλιώς! Στο μπαλκόνι, βλέπεις... Και ενώ ποτέ τους δεν κουτσομπολεύουν, καταλαβαίνεις δεν γίνεται και να μην το αναφέρουν σε όποιον δουν... Και το χειρότερο απ' όλα είναι φαίνεται πως αυτή η γυναίκα έχει πάρει πάρα πολλά χρήματα

από κάποιον... Διότι φαίνεται πως όταν έφτασε στο Λονδίνο, εδώ κι έξι μήνες, για την ακρίβεια, δεν είχε πεντάρα τσακιστή και τώρα έχει αυτό το ωραιότατο σπίτι στο Μείφεαρ, ένα ωραιότατο αμάξι, και τα λοιπά και τα λοιπά... Και όλα αυτά φαίνεται από τότε που γνώρισε τον Γουίντερμυρ.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΥΡ Μου είναι αδύνατον να το πιστέψω...

ΜΠΕΡΙΚ Κι όμως είναι αλήθεια, χρυσό μου. Το ξέρει όλο το Λονδίνο... Γι' αυτό σκέφτηκα πως έπρεπε να έρθω να σε δω αμέσως και να σου πω πως πρέπει να πάρεις τον Γουίντερμυρ επειγόντως και να φύγετε, είτε στο Παρίσι, είτε στη Βιέννη, όπου θα μπορεί και αυτός να διασκεδάσει και εσύ να τον παρακολουθείς από κοντά. Δεν μπορείς να φανταστείς πόσες φορές αναγκάστηκα να καταπιώ τα πιο απαίσια μεταλλικά νερά, όταν πρωτοπαντρεύτηκα.. Μόλις έβλεπα τον κίνδυνο, αμέσως αρρώσταινα.. που λέει ο λόγος, κι όλα αυτά, για να τον πάρω να φύγουμε. Είχε, βλέπεις, κι' αυτός τέτοιους είδους ευαισθησίες, παρ' όλο που δεν νομίζω να έδωσε ποτέ του κανένα μεγάλο χρηματικό ποσό. Οι αρχές του, αυτό ειδικά, δεν θα του το επέτρεπαν ποτέ...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΥΡ *(Την διακόπτει)* Δεν μπορώ να το πιστέψω...

(Σηκώνεται και πάει στο κέντρο) Δεν είναι ούτε δύο χρόνια που παντρευτήκαμε... Το παιδί μας δεν είναι ούτε έξι μηνών... *(Κάθεται στην καρέκλα, στο τραπέζι αριστερά)*

ΜΠΕΡΙΚ Αχ, το χρυσό μου το μωρό... Τι κάνει, το πουλάκι μου; Αγόρι είναι ή κορίτσι; Ελπίζω κορίτσι... Αχ, όχι. Τώρα θυμήθηκα: είναι αγόρι.. Πολύ λυπάμαι. Τ' αγόρια είναι πολύ κακά. Ο δικός μου ο γιός, είναι τελείως ανήθικος. Δεν φαντάζεσαι τι ώρες γυρίζει σπίτι... Και μόλις τώρα

τελείωσε το σχολείο. Εδώ που τα λέμε, δεν μπορώ να καταλάβω τι τους μαθαίνουν εκεί...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν μπορεί όλοι οι άντρες να' ναι κακοί...

ΜΠΕΡΙΚ Όλοι τους, χρυσό μου! Όλοι τους χωρίς καμιά εξαίρεση. Και δεν υπάρχει περίπτωση να καλυτερέψουν. Οι άντρες γερνάνε, αλλά δεν γίνονται ποτέ καλύτεροι.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ο Γουίντερμιρ και εγώ παντρευτήκαμε από έρωτα.

ΜΠΕΡΙΚ Ναι, κάπως έτσι αρχίζουμε όλοι μας. Οι ατελείωτες απειλές του Μπέρικ, πως θ' αυτοκτονούσε αν δεν τον έπαιρνα, μ' έκαναν να ενδώσω και πριν προλάβει να κλείσει χρόνος, έτρεχε πίσω από κάθε μεσοφόρι, ανεξαρτήτως χρώματος... Πράσινα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε... Και πριν ακόμα γυρίσουμε από το ταξίδι του μέλιτος καλά-καλά, τον έπιασα να κλείνει το μάτι στην καμαριέρα μου... Ωραιότατη κοπέλα και πολύ αξιοπρεπής... Την έδιωξα αμέσως, όπως καταλαβαίνεις και την έστειλα στην αδερφή μου. Ο άντρας της ο καημένος, είναι θεόστραβος, και σκέφτηκα πως δεν θα πείραζε. Αλλά έπεσα έξω... δυστυχώς, μεγάλη ατυχία... (Σηκώνεται) - Πρέπει να φύγω, αγαπητό μου παιδί, και κοίτα μην το πάρεις κατάκαρδα αυτό το φιλοστραβοπάτημα του Γουίντερμιρ... Παρ' τον αμέσως να φύγετε και θα δεις : θα ξαναγυρίσει οπωσδήποτε σε σένα.. Αυτές οι απαίσιες γυναίκες μας παίρνουν τους άντρες μας, αλλά στο τέλος πάντα ξαναγυρίζουν σε μας. Ελαφρώς στραπατσαρισμένοι, βέβαια... Και μην του κάνεις ΣΚΗΝΕΣ.. Οι άντρες δεν μπορούν να τα υποφέρουν κάτι τέτοια.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ήταν πολύ ευγενικό εκ μέρους σας να 'ρθείτε να μου τα πείτε όλα αυτά, Δαίδη Μπέρικ, αλλά μου είναι αδύνατον να πιστέψω πως ο άντρας μου δεν είναι ειλικρινής μαζί μου.

- ΜΠΕΡΙΚ Όμορφό μου παιδί... Κι εγώ ήμουν έτσι κάποτε. Τώρα όμως ξέρω πως όλοι οι άντρες είναι τέρατα. Το μόνο που μπορεί κανείς να κάνει, είναι να τα τρέφει καλά αυτά τα ζώα. Μια καλή μαγείρισσα μπορεί να κάνει θαύματα και απ' ό,τι ξέρω, εσύ την έχεις αυτήν. Γλυκό μου παιδί, δεν φαντάζομαι ν' αρχίσεις να κλαίς ;
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν κλαίω ποτέ, μη φοβάστε.
- ΜΠΕΡΙΚ Πολύ σωστά, κορίτσι μου, πολύ σωστά... Τα κλάματα είναι καταφύγιο για τις άσχημες γυναίκες, αλλά καταστροφή για τις ωραίες... Θα σε δω το βράδυ.. Γεια σου, γλυκό μου παιδί.. (Φεύγει).
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ήμουν βέβαιη! Ούτε λέξη δεν είναι αλήθεια, απ' όλη αυτή τη γελοία ιστορία.
- (Ξαναβάζει το βιβλιάριο στο συρτάρι. Ξαφνικά, βλέπει ένα άλλο. Το βγάζει έξω, αλλά είναι κλειστό. Προσπαθεί να το ανοίξει, αλλά δεν τα καταφέρνει. Παίρνει ένα χαρτοκόπτη απ' το γραφείο και σχίζει το εξώφυλλο του βιβλιαρίου. Αρχίζει να ταραζέται από την πρώτη σελίδα. Διαβάζει) Κυρία Έρλιν, 60.000 λίρες. Κυρία Έρλιν, 100.000 λίρες. Κυρία Έρλιν, 80.000 λίρες". Είναι αλήθεια. Είναι φοβερό. (Πετάει το βιβλιάριο στο πάτωμα).*
- (Μπαίνει ο ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ, στο κέντρο).*
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Αγάπη μου, σου έστειλαν τη βεντάλια; (Βλέπει το βιβλιάριο) Μάργκαρετ, άνοιξες το βιβλιάριό μου; Δεν έχεις δικαίωμα να το κάνεις αυτό...
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν έχω το δικαίωμα, επειδή ξεσκεπάστηκες ;
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν έχεις το δικαίωμα να με κατασκοπεύεις...
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δε σε κατασκοπεύω. Ούτε ήξερα την ύπαρξη αυτής της γυναίκας, πριν λίγα λεπτά ακόμα. Αλλά, κάποιος με λυπήθηκε και είχε την καλοσύνη να με πληροφορήσει πως ολόκληρο το Λονδίνο μιλάει για τις καθημερινές

σου επισκέψεις στο σπίτι της και τα τεράστια ποσά τα οποία ξοδεύεις γι' αυτή την απαίσια γυναίκα.

ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, σε παρακαλώ πολύ, μη μιλάς έτσι για την Κυρία Έρλιν. Δεν ξέρεις πόσο άδικο έχεις.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Πολύ σε απασχολεί, βλέπω, η υπόληψη της Κυρίας Έρλιν. Μακάρι να σε απασχολούσε το ίδιο και η δική μου.

ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Βάζοντας το βιβλιάριο στο συρτάρι)* Μάργκαρετ, δε φαντάζομαι να πιστεύεις...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Απλώς πιστεύω πως ξόδεψες όλα αυτά τα χρήματα, μ' έναν τρόπο πολύ παράξενο. Αυτό είν' όλο. Και μη νομίζεις πως με απασχολούν τα χρήματα. Ξέρεις πολύ καλά πως δεν θα μ' ένοιαζε να ξόδευες ό,τι έχουμε και δεν έχουμε. Αυτό όμως που με πληγώνει φοβερά είναι, πως εσύ που μ' αγάπησες... Εσύ που μ' έμαθες να σ' αγαπάω, αφήνεις την αγάπη μας για έναν έρωτα τόσο φτηνό... Το βρίσκω απαίσιο και φρικτό... (Κάθεται στον καναπέ) Και είμαι εγώ αυτή που αισθάνεται ταπεινωμένη. Εσύ δεν αισθάνεσαι τίποτα...

ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μην το λες αυτό, Μάργκαρετ. *(Πάει σ' αυτήν)*. Ποτέ μου δεν αγάπησα άλλη από σένα.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Σηκώνεται)* Τότε, ποιά είναι αυτή η γυναίκα ; Γιατί της αγόρασες σπίτι ;

ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν της αγόρασα σπίτι.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Της έδωσες τα λεφτά για να το πάρει. Το ίδιο κάνει.

ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, όσο καιρό γνωρίζω την Κυρία Έρλιν...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Υπάρχει κανένας κύριος Έρλιν ή είναι μύθος κι' αυτός ;

ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ο άντρας της πέθανε εδώ και πολλά χρόνια... Είναι ολομόναχη στον κόσμο...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Συγγενείς δεν έχει ;

ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Παύση)* Κανέναν.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Κάπως περίεργο δε σου φαίνεται; *(Πάει αριστερά)*

- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, θέλω να ξέρεις ένα πράγμα... Όσο καιρό γνωρίζω την κυρία Έρλιν, η συμπεριφορά της υπήρξε άψογη. Τώρα, αν παλαιότερα...
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δε με ενδιαφέρουν οι λεπτομέρειες της ζωής της...
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δε μιλάω για τις λεπτομέρειες της ζωής της. Σου λέω απλώς πως η κυρία Έρλιν κάποτε αγαπήθηκε και κάποτε τη σεβόντουσαν όλοι. Ήταν από πολύ καλή οικογένεια. Είχε μια υψηλή κοινωνική θέση και έχασε τα πάντα ή τα πέταξε, αν προτιμάς. Και αυτό κάνει την ιστορία αυτή ακόμα πιο πικρή. Τις ατυχίες μπορεί κανείς να τις αντιμετωπίσει, δεν ευθύνεται κανείς γι' αυτές, είναι όπως τ' ατυχήματα. Αλλά το να υποφέρεις απ' τα ίδια σου τα λάθη... Α, αυτό είναι πολύ σκληρό... Αυτό έγινε εδώ και είκοσι χρόνια. Ήταν τότε πολύ μικρή. Ήταν παντρεμένη λιγότερο καιρό απ' ότι είσαι εσύ.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δε μ' ενδιαφέρει αυτή η γυναίκα και δεν θέλω να τη βάζεις στο στόμα σου, όταν μιλάς για μένα... Είναι έλλειψη λεπτότητας... *(Κάθεται στο γραφείο δεξιά)*.
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, θα μπορούσες να τη σώσεις αυτή τη γυναίκα, αν ήθελες... θέλει (να μπορέσει) να ξαναμπεί στα σπίτια των ανθρώπων που έχουν κάποια υπόληψη. Και θέλει να την βοηθήσεις εσύ. *(Πάει σ' αυτήν)*.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Εγώ ;
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ναι εσύ.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Τι θράσος που έχει...
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Παύση)*Μάργκαρετ, ήρθα για να σου ζητήσω μια πολύ μεγάλη χάρη. Και σου τη ζητάω ακόμα. Παρόλο που ανακάλυψες αυτό που ποτέ δε θα 'πρεπε να 'χεις μάθει: Πως έδωσα ένα μεγάλο χρηματικό ποσό στην κυρία Έρλιν. Θέλω να της στείλεις μια πρόσκληση, για να έρθει σπίτι μας απόψε. *(Αριστερά, όρθιος δίπλα της)*

- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Είσαι τρελός; (Σηκώνεται).
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Σε παρακαλώ. Μπορεί ο κόσμος να μιλάει γι' αυτήν, και λέει πολλά γι' αυτήν, το ξέρω, αλλά δεν έχουν τίποτα το συγκεκριμένο εναντίον της. Έχει ήδη πάει σε ορισμένα καθώς πρέπει σπίτια. Δε φτάνει όμως αυτό. Θέλει τόσο πολύ να 'ρθει στο δικό σου, έστω και μια φορά.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Γιατί; Για να θριαμβεύσει;
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Όχι. Γιατί ξέρει πως είσαι καλός άνθρωπος και πως αν έρθει στο σπίτι σου, θα της δοθούν περισσότερες πιθανότητες για να ευτυχήσει... Θα μπορέσει ν' αρχίσει μια καλύτερη ζωή απ' αυτή που έκανε τόσα χρόνια... Δεν πρόκειται να σε ξαναενοχλήσει ποτέ. Δεν θέλεις να βοηθήσεις μια γυναίκα που προσπαθεί να σταθεί στα πόδια της ;
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Όχι. Μια τέτοια γυναίκα δεν μπορεί να θέλει να ξαναμπεί στην κοινωνία που ήταν η αιτία της δυστυχίας της.
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Σε παρακαλώ...
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Πάω να ντυθώ για το βράδυ, και σε παρακαλώ να μη μου αναφέρεις ξανά αυτό το ζήτημα... *(Πάει κοντά του)* Νομίζεις πως επειδή δεν έχω ούτε μητέρα ούτε πατέρα, μπορείς να μου φέρεσαι όπως θέλεις; Επειδή δεν έχω κανένα στον κόσμο; Κάνεις λάθος! Έχω φίλους. Πολλούς φίλους...
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, μη λες ανοησίες! Και μη μιλάς επιπόλαια... Δε θέλω να τσακωθώ μαζί σου, αλλά επιμένω πως πρέπει να καλέσεις την Κυρία Έρλιν εδώ, απόψε.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Αυτό αποκλείεται. Δεν πρόκειται να το κάνω.
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, κάν' το για μένα. Είναι η τελευταία ευκαιρία της ζωής της.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Και τι με νοιάζει εμένα ;
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Τι σκληρές που είναι οι σοβαρές γυναίκες!

- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Και τι αδύνατοι που είναι οι αδύναμοι άντρες...
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, δε νομίζω να φαντάζεσαι πως θα μπορούσα...
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Γιατί; Εσύ είσαι διαφορετικός από τους άλλους ;
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν είμαι απ' αυτούς.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν είμαι καθόλου βέβαιη.
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Βαθιά στην καρδιά σου, είσαι βέβαιη. Μη δημιουργείς όμως ένα χάσμα ανάμεσά μας. Ένας θεός ξέρει αυτά τα λίγα λεπτά που πέρασαν πόσο μας έχουν απομακρύνει τον έναν απ' τον άλλον. Κάθισε, σε παρακαλώ, και γράψε αυτή την πρόσκληση.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Τίποτα στον κόσμο δεν θα με κάνει να τη γράψω.
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Τότε θα τη γράψω εγώ...
(Χτυπάει το κουδούνι. Κάθεται και γράφει).
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Θα καλέσεις αυτή τη γυναίκα ;
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ναι. *(Παύση. Μπαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ).*
- ΠΑΡΚΕΡ Μάλιστα, κύριε. *(Πάει σ' αυτόν).*
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Πάρε αυτή την πρόσκληση, και στείλ' την αμέσως στην Κυρία Έρλιν, οδός Κέρζον 84 Α. Δε θα χρειαστεί απάντηση. *(Φεύγει ο ΠΑΡΚΕΡ)*
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Αν έρθει αυτή η γυναίκα εδώ, εγώ θα την προσβάλω άσχημα.
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, μην το λες αυτό.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Το λέω και θα το κάνω.
- ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Αν το κάνεις αυτό, δε θα υπάρξει γυναίκα σ' όλο το Λονδίνο, που να μη σε λυπηθεί...
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Κάθε έντιμη γυναίκα στο Λονδίνο, θα με χειροκροτήσει! Υπήρξαμε πολύ υποχωρητικές... Θα πρέπει να δοθεί ένα παράδειγμα. Ας δοθεί λοιπόν απόψε... *(Πιάνει τη βεντάλια)* Μου χάρισες σήμερα αυτή τη βεντάλια... Ήταν το δώρο σου για τα γενέθλιά μου. Αν αυτή η γυναίκα πατήσει το πόδι της μέσ' στο σπίτι μου, θα τη χτυπήσω

στο πρόσωπο μ' αυτή τη βεντάλια.

ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, δε θα μπορούσες ποτέ να κάνεις ένα τέτοιο πράγμα...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δε με ξέρεις καλά... Πάρκερ... *(Μπαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ)*.

ΠΑΡΚΕΡ Μάλιστα, κυρία.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Θα φάω στο δωμάτιό μου. Ή, μάλλον, προτιμώ να μη φάω τίποτα. Φρόντισε να είναι όλα έτοιμα στις 10:30... Και πρόσεξε, Πάρκερ. Σε παρακαλώ να προφέρεις πολύ καθαρά τα ονόματα των καλεσμένων. Καμιά φορά βιάζεσαι λιγάκι και δεν τα προφταίνω. Δε θα ήθελα να γίνει κανένα λάθος. Κατάλαβες, Πάρκερ ;

ΠΑΡΚΕΡ Μάλιστα, Κυρία. Θα προσπαθήσω...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Τίποτα άλλο. Ευχαριστώ *(Βγαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ)*

Άρθουρ, αν αυτή η γυναίκα έρθει εδώ...

ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, πας να καταστρέψεις τη ζωή μας...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ "Μας"; Απ' αυτή τη στιγμή η ζωή μου δεν έχει καμιά σχέση με τη δικιά σου. Αλλά, αν θέλεις ν' αποφύγεις το σκάνδαλο, ειδοποίησε αμέσως αυτή τη γυναίκα, και πες της πως της απαγορεύω να έρθει εδώ.

ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν πρόκειται να το κάνω αυτό. Δεν μπορώ. Η Κυρία Έρλιν πρέπει να έρθει.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Τότε, θα κάνω ακριβώς ό,τι σου είπα. Δεν έχω άλλη λύση. *(Φεύγει)*

ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Φωνάζοντάς την)* Μάργκαρετ! Μάργκαρετ! *(Γαύση)*.

Θεέ μου, τι να κάνω; Τι μπορώ να κάνω ;

(Πέφτει σε μια πολυθρόνα και χώνει το πρόσωπό του μέσα στα χέρια του).

Α Υ Λ Α Ι Α

Τέλος της Α' Εικόνας

ΕΙΚΟΝΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

(ίδιο σκηνικό. Πόρτα στο βάθος δεξιά, ανοίγει σε αίθουσα χορού. Παίζει ορχήστρα. Από αριστερά μπαίνουν οι καλεσμένοι. Πόρτα βάθος αριστερά, ανοίγει σε φωταγωγημένη ταρατσα. Φοινικοειδή, λουλούδια, λαμπερά φώτα. Στη σκηνή βρίσκονται ο κύριος ΝΤΑΜΠΥ και η Κυρία ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ).

ΝΤΑΜΠΥ Υποθέτω πως αυτή θα είναι και η τελευταία δεξίωση της φετινής σαιζόν.

ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ Υποθέτω πως ναι... Λαμπερότατη σαιζόν άλλωστε.

ΝΤΑΜΠΥ Εξαιρετική λαμπερή... Εξαιρετικά λαμπερή...
(Ο ΠΑΡΚΕΡ αναγγέλλει)

ΠΑΡΚΕΡ Η Λαίδη Μπέρικ...

ΝΤΑΜΠΥ Καλησπέρα σας, Λαίδη Μπέρικ, υποθέτω πως αυτή θα είναι η τελευταία δεξίωση της φετινής σαιζόν ;

ΜΠΕΡΙΚ Υποθέτω πως ναι, κύριε Ντάμπυ. Εξαιρετικά ανιαρή σαιζόν, άλλωστε...

ΝΤΑΜΠΥ Εξαιρετικά ανιαρή... Εξαιρετικά ανιαρή...

ΜΠΕΡΙΚ Περίεργο... Ο Γουίντερμιρ και η Μάργκαρετ δεν κατέβηκαν ακόμα ;

ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ Πώς! Πώς! Είναι έξω στη βεράντα.

ΠΑΡΚΕΡ (Αναγγέλλει) Ο Λόρδος Αύγουστος Λόρτον.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Καλησπέρα σε όλους. Πώς είστε, κυρίες μου;

ΜΠΕΡΙΚ Κύριε Ντάμπυ, δεν πάμε μια βόλτα στη βεράντα; Ο Αύγουστος έφαγε σπίτι μας το μεσημέρι. Αισθάνομαι πως τον είδα αρκετά για σήμερα.

(Βγαίνουν ο ΜΠΕΡΙΚ και ο ΝΤΑΜΠΥ).

ΠΑΡΚΕΡ (Αναγγέλλει) Ο Λόρδος Ντάρλινγκτον.

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Καλησπέρα, Αύγουστε. Γιατί δε με ρωτάς πως είμαι ;

Μ' αρέσει να με ρωτάνε πως είμαι. Δείχνει ένα μεγάλο ενδιαφέρον για την υγεία μου. Απόψε, ειδικά, δεν είμαι καθόλου καλά. Έτρωγα με την οικογένειά μου. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί οι συγγενείς είναι τόσο αφόρητοι. Ο πατέρας μου επιμένει πάντα να ηθικολογεί μετά το φαγητό. Του είπα πως στην ηλικίας του, θα έπρεπε να έχει περισσότερη γνώση, αλλά η πείρα μου μ' έχει διδάξει πως όταν οι άνθρωποι μεγαλώνουν τόσο ώστε να ξέρουν πολλά - τότε δεν ξέρουν πια απολύτως τίποτα. Ακούω πως πρόκειται να ξαναπαντρευτείς... Νόμιζα πως το 'χες βαρεθεί αυτό το παιχνίδι.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Είσαι εξαιρετικά επιπόλαιος, αγαπητέ μου... εξαιρετικά επιπόλαιος...

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Αλήθεια, Αύγουστε, για θύμισέ μου, ποιό είναι απ' όλα; Έχεις παντρευτεί δυο φορές κι έχεις χωρίσει μία, ή έχεις χωρίσει δύο φορές και παντρευτεί μία; Εγώ λέω, πως μάλλον θα χώρισες δύο και θα παντρεύτηκες μία. Το θεωρώ μάλλον πιθανότερο.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Έχω πολύ κακό μνημονικό. Δεν θυμάμαι ποιό απ' τα δύο. (Μπαίνει η Κυρία ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ με τον ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ, απ' τη βεράντα).

ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ Γουίντερμιρ, θέλω να σε ρωτήσω κάτι φοβερά σημαντικό.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Πολύ λυπάμαι, αλλά πρέπει να πω κάτι στη γυναίκα μου δυο λεπτά...

ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ Αυτό ούτε να το διανοηθείς. Είναι πάρα πολύ επικίνδυνο σήμερα για έναν άντρα να δίνει σημασία στη γυναίκα του μπροστά στον κόσμο. Δίνει αμέσως την εντύπωση πως τη σπάει στο ξύλο, μόλις βρεθούν οι δυο τους. Ο κόσμος έχει γίνει φοβερά φιλύποπτος σε οτιδήποτε δίνει την εντύπωση μιας ευτυχισμένης συζυγικής ζωής. Θα σου πω όμως τι σε ήθελα, την ώρα

που θα τρώμε...

(Ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ έρχεται στον ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ, ο οποίος δεν καταφέρνει να φύγει).

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Θέλω να σου μιλήσω ιδιαίτερα, αγόρι μου... Έχω γίνει ένα ερείπιο. Το ξέρω πως δε μου φαίνεται, βέβαια - κανείς από μας δε δείχνει πραγματικά αυτό που είναι. Ευτυχώς, άλλωστε. Αυτό που θέλω να ξέρω είναι το εξής: Ποια είναι; Από πού έρχεται; Γιατί δεν έχει καθόλου συγγενείς, που να πάρει ο διάολος; Μεγάλος μπελάς οι συγγενείς, δε λέω, αλλά δίνουν κάποια κοινωνική υπόσταση, βρε αδερφέ...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μιλάτε για την κυρία Έρλιν, υποθέτω... Τη γνώρισα εδώ κι έξι μήνες. Μέχρι τότε, αγνοούσα ακόμα και την ύπαρξή της.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Ναι, αλλά από τότε - τη βλέπεις αρκετά συχνά...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Ψυχρά) Ναι, τη βλέπω αρκετά συχνά. Μόλις τώρα την είδα...

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Όλες οι γυναίκες τα' χουν βάλει μαζί της, που να πάρει η οργή. Ήμουνα στις Αραμπέλλας το σπίτι, απόψε. Δεν μπορείς να φανταστείς τι λέγανε για την κυρία Έρλιν. Πως δεν είχε ούτε ένα κουρέλι να ρίξει απάνω της...

(Κατά μέρος) Ο Μπέρικ και εγω είπαμε, βέβαια, πως αυτό δεν πειράζει και τόσο, γιατί η περί ης ο λόγος κυρία διαθέτει ωραιότατο σώμα... Καλό, ε ; Έπρεπε να 'βλεπες τα μούτρα που κάνανε. Αλλά, κοίτα να δεις, αγαπητό μου αγόρι - το θέμα είναι πως δεν ξέρω τι να κάνω με την κυρία Έρλιν. Βρε, που να πάρει η οργή, να πάρει! Θα μπορούσα να την παντρευτώ, αλλά δε μου δίνει την πρέπουσα σημασία... αδιαφορεί... και είναι και πανέξυπνη, η διαβολεμένη. Σε όλα δίνει εξηγήσεις... που να πάρει... Μου εξήγησε τη σχέση της μαζί σου... δηλαδή μου 'δωσε τόσες πολλές εξηγήσεις για σένα, και

όλες είναι εντελώς διαφορετικές μεταξύ τους...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δεν χρειάζονται εξηγήσεις για τη φιλία μου με την κυρία Έρλιν...

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Κοίτα εδώ, νεαρέ... Τι γνώμη έχεις; Θα τα καταφέρει να ξαναεπιβληθεί σ' αυτή τη βρωμοκοινωνία; Εσύ- εδώ που τα λέμε- θα την σύστηνες στη γυναίκα σου; Ας μη κρυβόμαστε πίσω απ' το δάχτυλό μας... Θα το έκανες αυτό ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Η κυρία Έρλιν θα έρθει εδώ απόψε...

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Της έστειλε πρόσκληση η γυναίκα σου ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Η Κυρία Έρλιν έλαβε πρόσκληση.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Α, μα τότε δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, ειν' απολύτως εν τάξει... Αλλά, γιατί δε μου το 'λεγες νωρίτερα; Θα με είχες απαλλάξει από ένα σωρό στεναχώριες και παρεξηγήσεις, που να πάρει η οργή... (Μπαίνει η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ απ' τη βεράντα, μαζί με τον ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, πρέπει να σου μιλήσω...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ντάρλινγκτον, κρατάς τη βεντάλια μου, σε παρακαλώ ; Σ' ευχαριστώ...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, αυτό που μου είπες πριν, δεν μπορεί, βέβαια, να το εννοούσες ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Αυτή η γυναίκα δε θα έρθει εδώ απόψε...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Η κυρία Έρλιν θα έρθει εδώ απόψε και αν εσύ την προσβάλεις ή την πληγώσεις με οποιονδήποτε τρόπο, θα το μετανιώσεις και θα' ναι φοβερό αυτό και για τους δυο μας. Θυμήσου ένα πράγμα μόνο, Μάργκαρετ : Έχε μου εμπιστοσύνη. Μια γυναίκα πρέπει να εμπιστεύεται τον άντρα της.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ο κόσμος είναι γεμάτος από γυναίκες που εμπιστεύονται τους άντρες τους. Είναι τόσο εύκολο να τις αναγνωρίσεις, άλλωστε... Γιατί είναι όλες τόσο

δυστυχισμένες! Δεν πρόκειται να γίνω μια απ' αυτές...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Πάει στον ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ) Ντάρλινγκτον, μου δίνεις τη βεντάλια μου, σε παρακαλώ ; Ευχαριστώ - χρήσιμο πράγμα, δεν νομίζεις, η βεντάλια ; Έχω ανάγκη από ένα φίλο απόψε, Ντάρλινγκτον. Δεν μπορούσα ποτέ να φανταστώ πως θα τον χρειαζόμουνα τόσο γρήγορα...

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Ήμouνα βέβαιος πως θα ερχόταν αυτή η στιγμή. Αλλά, γιατί απόψε ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μάργκαρετ, θα της το πω. Πρέπει να κάνω οτιδήποτε για ν' αποφύγω το σκάνδαλο...

ΠΑΡΚΕΡ (Αναγγέλλει)- Η Κυρία Έρλιν.

(Ο ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ τινάζεται. Η Κυρία ΕΡΛΥΝ μπαίνει πολύ ωραία ντυμένη και με πολλή αξιοπρέπεια. Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ πιάνει σφιχτά τη βεντάλια και μετά τη ρίχνει στο πάτωμα. Χαιρετάει παγερά την Κα ΕΡΛΥΝ, που της ανταποδίδει πολύ γλυκά το χαιρετισμό και προχωρεί μέσα στο δωμάτιο).

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Έριξες κάτω τη βεντάλια σου, Μάργκαρετ.

(Τη μαζεύει και της τη δίνει).

Κα ΕΡΛΥΝ Πώς είσαι, Γουίντερμιρ; Τι όμορφη που είναι η γυναίκα σου! Σα ζωγραφιά...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Σιγά) Ήταν σκέτη τρέλα να έρθεις εδώ, απόψε.

Κα ΕΡΛΥΝ (Χαμογελώντας) Η πιο σωστή πράξη που έχω κάνει στη ζωή μου - αλλά θα πρέπει ν' ασχοληθείς πάρα πολύ μαζί μου απόψε... Φοβάμαι τις γυναίκες... Με τους άντρες τα καταφέρνω καλύτερα. Πώς είστε, λόρδε Αύγουστε; Μ' έχετε παραμελήσει πολύ τώρα τελευταία. Από χτες έχω να σας δω. Πολύ φοβάμαι πως μου κάνετε απιστίες. έτσι μου λέει όλος ο κόσμος...

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Δεν είναι αλήθεια, κυρία Έρλιν. Δεν είναι αλήθεια. Επιτρέψτε μου να σας εξηγήσω...

Κα ΕΡΛΥΝ Όχι, μη μου εξηγήσετε τίποτα. Εσείς δεν εξηγείτε ποτέ

τίποτα. Αυτή άλλωστε είναι και η γοητεία σας.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ

Α, με βρίσκετε γοητευτικό, κυρία Έρλυν...

(Μιλάνε οι δυο τους. Ο ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ τριγουρίζει ανήσυχος, κοιτάζοντας την κυρία ΕΡΛΙΝ).

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ

(Στη Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ) Είσαι φοβερά χλωμή...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ

Οι δειλοί είναι πάντα χλωμοί.

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ

Νομίζω πως θα λιποθυμήσεις, Έλα έξω στη βεράντα.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ

Ναι... (Στον ΠΑΡΚΕΡ)- Πάρκερ, φέρε μου έξω την κάπα μου, σε παρακαλώ...

Κα ΕΡΛΥΝ

(Πάει στη Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ)- Λαίδη Γουίντερμιρ, τι ωραία φωτισμένες που είναι οι βεράντες σας - μου θυμίζουν το σπίτι του Πρίγκιπα DORIA στη Ρώμη.

(Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ κουνάει το κεφάλι ψυχρά και φεύγει με τον ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ).

ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ

(Στον κ. ΝΤΑΜΠΥ)- Ποιά είναι αυτή η τόσο ωραία ντυμένη γυναίκα που μιλάει με τον Γουίντερμιρ ;

ΝΤΑΜΠΥ

Ιδέα δεν έχω! (Μόνος του) Αχ, Παναγίτσα μου... Μην κάνει κανένα αστείο και μου μιλήσει...

Κα ΕΡΛΥΝ

(Στον ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ) Να και ο καημένος ο Ντάμπυ, που μιλάει με την κυρία Πλύμντηλ. Φαίνεται πως τον ζηλεύει τρομερά. Δεν νομίζω να 'χει μεγάλη διάθεση να μου μιλήσει απόψε. Θα πρέπει να την τρέμει... Το ξέρω αυτό το είδος της γυναίκας, της κιτριλιάρας - άμα νευριάζουν δεν αστειεύονται... Ξέρεις, νομίζω πως θα χορέψω τον πρώτο μου χορό μαζί σου, Γουίντερμιρ. Ο Λόρδος Αύγουστος, θα ζηλέψει τρομερά. Λόρδε Αύγουστε... *(Ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ πλησιάζει)*

Ο Γουίντερμιρ επιμένει να χορέψω μαζί του, και, όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορώ ν' αρνηθώ, αφού βρίσκομαι σπίτι του. Ξέρετε πόσο θα προτιμούσα να χόρευα μαζί σας...

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ

Μακάρι να το 'ξερα, κυρία Έρλυν...

Κα ΕΡΛΥΝ Το ξέρετε και πολύ καλά, μάλιστα. Πιστεύω πως μια γυναίκα θα μπορούσε να χόρευε μαζί σας μια ολόκληρη ζωή και να το 'βρισκε πολύ γοητευτικό.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Σας ευχαριστώ. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ... Είσαστε η πιο χαριτωμένη γυναίκα του κόσμου...

Κα ΕΡΛΥΝ Τι ωραία λόγια.. Τόσο απλά αλλά και τόσο ειλικρινή. Ακριβώς το είδος της ομιλίας που μ' αρέσει...

(Πάει προς την αίθουσα του χορού, κρατώντας τον ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ απ' το μπράτσο).

Τι κάνετε, κύριε Ντάμπτυ; Πόσο λυπήθηκα που έλειπα και τις τρεις φορές που μ' επισκεφθήκατε... Σας περιμένω να φάμε μαζί την Παρασκευή το μεσημέρι.

ΝΤΑΜΠΥ (Ξεροσταλιάζοντας) Πανευτυχής! (Η κυρία ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ του ρίχνει μια άγρια ματιά. Ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ παίρνει από πίσω την Κα ΕΡΛΥΝ και τον ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ, στην αίθουσα χορού).

ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ (Στον ΝΤΑΜΠΥ) Τι κτήνος που είσαι! Λέξη δεν μπορώ να πιστέψω απ' όσα μου λες! Γιατί μου είπες πως δεν την ξέρεις; Τι δουλειά είχες να πας τρεις φορές συνέχεια να της κάνεις επίσκεψη; Δεν έχεις να πας πουθενά την Παρασκευή το μεσημέρι Το κατάλαβες αυτό που σου είπα;

ΝΤΑΜΠΥ Ούτε διανοούμαι να πάω.

ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ Κι ούτε μου 'πες ακόμα πως τη λένε. Ποια είναι ;
(Ο ΝΤΑΜΠΥ ξεροβήχει και φτιάχνει τα μαλλιά του).

ΝΤΑΜΠΥ Είναι κάποια κυρία Έρλιν.

ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ Αυτή η γυναίκα ;

ΝΤΑΜΠΥ Ναι, όλοι έτσι τη φωνάζουν...

ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ Αυτό είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον. Πρέπει να την κοιτάξω καλά.. (Πάει στην πόρτα του δωματίου που χορεύουν και κοιτάζει εκεί). Έχω ακούσει γι' αυτήν σκανδαλιστικά πράγματα... Λένε πως έχει τινάξει τον Γουίντερμιρ στον αέρα! Και η Λαϊδή Γουίντερμιρ, που

περνιέται για τόσο σοβαρή, την καλεί στο σπίτι της!
Μόνο μια τόσο καθωσπρέπει γυναίκα, θα μπορούσε να
κάνει μια τέτοια ηλιθιότητα! Θα πας να φας εκεί την
Παρασκευή, οπωσδήποτε... Κατάλαβες ;

ΝΤΑΜΠΥ Γιατί ;

ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ Γιατί θέλω να πάρεις μαζί σου τον άντρα μου... Είναι
τόσο περιποιητικός μαζί μου τώρα τελευταία, που έχει
καταντήσει σωστός μπελάς... Λοιπόν, αυτή η γυναίκα
είναι ακριβώς αυτό που του χρειάζεται. Θα τη χορεύει
όλη την ώρα και θα μ' αφήσει στην ησυχία μου... Σε
διαβεβαιώ πως αυτού του είδους οι γυναίκες είναι πάρα
πολύ χρήσιμες... Αυτές είναι η βάση της ευτυχίας του
γάμου των άλλων.

ΝΤΑΜΠΥ Τι μυστήριο είσαι...

ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ Δεν ήτανε να' σουνα και σύ...

ΝΤΑΜΠΥ Είμαι... Είμαι ο μόνος άνθρωπος στον κόσμο που θα '
θελα να γνωρίσω σε βάθος... Αλλά πως δεν έχω
πολλές πιθανότητες, προς το παρόν τουλάχιστον...
(Πάνε στην αίθουσα χορού, ενώ η Λαίδη
ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ και ο ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ μπαίνουν απ' τη
βεράντα).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ναι.. Το ότι ήρθε εδώ, το θεωρώ θρασύτατο! Μου είναι
αφόρητο... Τώρα κατάλαβα, τι εννοούσες το απόγευμα.
Γιατί δεν μου το' πες καθαρά;... Έπρεπε.

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Δεν μπορούσα... Ένας άντρας δεν μπορεί να μιλάει έτσι
για έναν άλλον άντρα... (Με άλλο ύφος) Αν ήξερα,
όμως, πως θα σε ανάγκαζε να την φέρεις εδώ απόψε,
νομίζω πως θα σουμίλαγα καθαρά... Τουλάχιστον, θα
σε γλιτώσει απ' αυτόν τον εξευτελισμό.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Εγώ δεν την κάλεσα. Αυτός επέμενε, παρ' όλα τα
παρακάλια μου και παρ' όλο που του το απαγόρευσα.
Αισθάνομαι πως όλες οι γυναίκες γελάνε μαζί μου, ενώ

αυτή χορεύει με τον άντρα μου. Του 'δωσα τη ζωή μου ολόκληρη- την πήρε, τη μεταχειρίστηκε και την κατέστρεψε. Έχω ξεπέσει στα ίδια μου τα μάτια- μου λείπει το θάρρος - είμαι μια δειλή... (Κάθεται στον καναπέ).

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Απ' όσο σε ξέρω, είμαι βέβαιος πως δεν μπορείς πια να ζήσεις μ' αυτόν τον άνθρωπο. Μ' έναν άνθρωπο που μπόρεσε και σου φέρθηκε μ' αυτόν τον τρόπο. Τι ζωή θα κάνεις μαζί του ; θα αισθάνεσαι πως σου λείπει ψέματα κάθε ώρα και στιγμή. Θα 'ρχεται σε σένα κάθε φορά που θα βαριέται τις άλλες και συ θα πρέπει να τον παρηγορείς. Θα 'ρχεται μαζί σου ακόμα κι' όταν θα' ναι δοσμένος αλλού, και συ θα πρέπει να του δίνεις τον εαυτό σου... Γιατί ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Έχεις δίκιο. Έχεις πάρα πολύ δίκιο. Αλλά που να πάω ; Μου υποσχέθηκες πως θα' σαι φίλος μου Ντάρλινγκτον. Πες μου τι να κάνω; Θέλω να μου σταθείς σαν αληθινός φίλος τώρα.

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Ανάμεσα σ' έναν άντρα και σε μια γυναίκα δεν μπορεί ποτέ να υπάρχει φιλία. Υπάρχει πάθος, έχθρα, λατρεία, αγάπη, αλλά ποτέ φιλία. Σ' αγαπάω.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Όχι, όχι. (Σηκώνεται).

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Ναι, σ' αγαπάω. Είσαι για μένα ό,τι ωραιότερο έχω στη ζωή μου. Τι σου δίνει ο άντρας σου; Τίποτα. Ό,τι έχει και δεν έχει - μέσα του - το δίνει σ' αυτή την απαίσιμη γυναίκα. Την επέβαλε στην κοινωνία. Την έφερε μέσα στο σπίτι σου και σε προσέβαλε μπροστά σ' όλο τον κόσμο. Εγώ σου δίνω όλη μου τη ζωή....

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ντάρλινγκτον.

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Τη ζωή μου. Ολόκληρη. Πάρ' την- και καν' την ότι θες. Σ' αγαπάω. Σ' αγαπάω, όσο δεν έχω αγαπήσει ποτέ μου. Απ' την πρώτη στιγμή που σε γνώρισα, σ'

αγάπησα - σε λάτρευα. Δεν το ήξερες τότε - το ξέρεις τώρα. Φύγε από δω μέσα. Δεν θα προσπαθήσω να σε πείσω πως ο κόσμος δεν αξίζει μια πεντάρα - αξίζει πολλά. Πάρα πολλά, μάλιστα. Αλλ' υπάρχουν στιγμές στη ζωή μας, που πρέπει να μπορούμε να διαλέξουμε αν προτιμάμε να ζήσουμε τη ζωή μας ολοκληρωτικά, απόλυτα, βαθειά, ή να τη σέρνουμε εδώ κι εκεί, έτσι ακριβώς όπως την έχει φτιάξει ο κόσμος με την υποκρισία του. Τώρα είν' η στιγμή ν' αποφασίσεις. Διάλεξε. Διάλεξε, αγάπη μου.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Φεύγοντας σιγά από κοντά του) Δεν έχω το κουράγιο.
Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ (Την παίρνει από πίσω) Το έχεις το κουράγιο. Το έχεις. Ίσως να πονέσεις (υποφέρεις) τους πρώτους μήνες, αλλά όταν δεν θα' χεις πια το όνομά του και θα' χεις το δικό μου, όλα θα πάνε καλά. Θα δεις Μάργκαρετ, τι είσαι τώρα ; Σκέψου πως αυτή η γυναίκα έχει πάρει τη θέση που (δικαιωματικά) σου ανήκει (σε σένα) Φύγε. Φύγε μέσα απ' αυτό το σπίτι, με το κεφάλι ψηλά και το χαμόγελο στα χείλια. Φύγε με όλο σου το κουράγιο. Όλο το Λονδίνο θα ξέρει γιατί το 'κανες. Και ποιός θα' χει να πει το παραμικρό εναντίον σου ; Κανένας. Αλλά και να' χαν να πουν, τι θα πείραζε ; Ποιός μπορεί να κρίνει ποιό είναι το λάθος ; Τι είναι "λάθος" ; Λάθος είναι όταν ένας άντρας αφήνει τη γυναίκα του για μια (ξεδιάντροπη) γυναίκα, σαν την κυρία Έρλιν. Λάθος είναι όταν μια γυναίκα εξακολουθεί να μένει με τον άντρα της, όταν αυτός την ταπεινώνει. Είπες κάποτε πως δε θα δεχόσουν κανένα συμβιβασμό. Μη συμβιβαστείς τώρα. Κάνε (έχει) κουράγιο. Δείξε αυτό που είσαι πραγματικά.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Φοβάμαι να είμαι ο εαυτός μου. Άσε με δυο λεπτά να σκεφτώ. Άσε με, να κάνω λίγη υπομονή! Μπορεί να

ξαναγυρίσει σε μένα. (Κάθεται στον καναπέ).

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Και θα τον δεχόσουν; Δεν είσαι αυτή που νόμισα πως είσαι. Είσαι ίδια μ' όλες τις άλλες. Είσαι έτοιμη να δεχτείς τα πάντα, προκειμένου ν' αντιμετωπίσεις τα σχόλια του κόσμου (ενώ τον έπαινό του τον περιφρονείς). Μέσα σε μια βδομάδα θα βγαίνεις περίπατο μ' αυτή τη γυναίκα. Θα 'ναι η μόνιμη Καλεσμένη σου και η πιο αγαπημένη σου φιλενάδα. Δέχεσαι τα πάντα, προκειμένου να σπάσεις μια και καλή αυτό το γελοίο δεσμό. Έχεις δίκιο. Δεν έχεις κουράγιο μέσα σου. Ούτε τόσο δα ελάχιστο!

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δώσε μου λίγο χρόνο. Δεν μπορώ να σου απαντήσω αμέσως. (Πιάνει το μέτωπό της).

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Ή τώρα ή καθόλου.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Σηκώνεται απ' τον καναπέ) Τότε, καθόλου. (Παύση).

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Αύριο θα φύγω απ' την Αγγλία. Αυτή είναι η τελευταία φορά που σε βλέπω. Δεν πρόκειται ποτέ να με ξαναδείς. Οι ζωές μας ενώθηκαν μόνο για μια στιγμή. Αντίο, Μάργκαρετ. (Βγαίνει).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Τι μόνη που είμαι στη ζωή. Αβάσταχτα μόνη.

(Η μουσική σταματάει. Μπαίνει η Λαίδη ΜΠΕΡΙΚ)

ΜΠΕΡΙΚ Μάργκαρετ, χρυσό μου παιδί, τώρα μόλις μιλούσα με την Κυρία Έρλιν. Είχαμε μια πολύ ευχάριστη συζήτηση, μάλιστα. Για να την καλείς εσύ στο σπίτι σου, δεν αμφιβάλλω καθόλου πως θα πρέπει να 'ναι πολύ εν τάξει. Είναι πολύ ωραία γυναίκα και οι απόψεις της πάνω στη ζωή μου φαίνονται πολύ λογικές. Μου είπε πως εγκρίνει να παντρεύονται οι άνθρωποι πάνω από μια φορά - και έτσι ησύχασα για τον καημένο τον Αύγουστο. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ο κόσμος μιλάει εναντίον της. Φταίνε αυτές οι ανεπιές μου - οι κόρες του Σάβιλ - άλλη δουλειά δεν κάνουν απ' το να

Κουτσομπολεύουν. Πάντως, όπως και να' ναι, στη θέση σου θα πήγαινα στο Παρίσι - χωρίς καμιά συζήτηση - παρά είναι γοητευτική, Μάργκαρετ, παιδί μου.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Καληνύχτα, Λαίδη Μπέρικ. (Η λαίδη ΜΠΕΡΙΚ βγαίνει).
ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ Μάργκαρετ, τι όμορφη που είναι αυτή η γυναίκα, που χορεύει ο άντρας σου. Αν ήμουν στη θέση σου θα ζήλευα φρικτά. Είναι πολύ φίλη σου ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Όχι.
ΠΛΥΜΝΤΕΗΛ Αλήθεια ; Καληνύχτα, χρυσό μου.
(Κοιτάζει τον ΝΤΑΜΠΥ και φεύγει).

ΝΤΑΜΠΥ Είστε πολύ λογική γυναίκα, Λαίδη Γουίντερμιρ. Πολλές γυναίκες θα είχαν αντίρρηση στο να έρθει απόψε εδώ η κυρία Έρλυν. Αλλά εσείς έχετε κάτι πάρα πολύ σπάνιο - αυτό που ονομάζουν κοινή λογική. Καληνύχτα σας, Λαίδη Γουίντερμιρ. (Υποκλίνεται και βγαίνει).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Καληνύχτα σας.
(Μπαίνει η κυρία ΕΡΛΙΝ με τον ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ).

Κα ΕΡΛΥΝ Τι ωραίο πάρτι! Μου θυμίζει τις παλιές καλές μέρες.
(Κάθεται στον καναπέ) Και διαπίστωσα πως ο αριθμός των ηλιθίων παραμένει ο ίδιος στις δεξιώσεις. Πολύ χαίρομαι που ανακαλύπτω πως τίποτα δεν έχει αλλάξει. Εκτός από τη Μάργκαρετ. Έγινε πολύ όμορφη. Την τελευταία φορά που την είδα - εδώ και είκοσι χρόνια - ήταν ένα τερατάκι με μωρουδίστικα. Αλλά τερατάκι! Σε διαβεβαιώ. Τι συμπαθητικά που είναι η Λαίδη Μπέρικ! Λοιπόν, Γουίντερμιρ, αν πρόκειται να γίνω νύφη της...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Κάθεται αριστερά της)- Μα θα γίνεις ;
(Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ παρακολουθεί τη συνομιλία τους, χωρίς αυτοί να το έχουν καταλάβει).

Κα ΕΡΛΥΝ Α, ναι βέβαια. Θα έρθει να με δει αύριο το μεσημέρι, στις 12. Αυτός ήθελε να μου κάνει πρόταση απόψε. Δηλαδή μου έκανε. Συνεχώς. Ο καημένος ο Αύγουστος, έχεις παρατηρήσει πόσο επαναλαμβάνεται. Τι κακιά

συνήθεια. Του είπα πως δεν θα του δώσω καμιά απάντηση ως αύριο. Οπωσδήποτε θα τον παντρευτώ. Και τολμώ να πω πως θα' μαι γι' αυτόν μια πρώτης τάξεως σύζυγος - αν μάλιστα λάβουμε υπ' όψη μας πως είναι σήμερα " αι " σύζυγοι... Και έχει πάρα πολλά προτερήματα ο Αύγουστος. Ευτυχώς βρίσκονται όλα στην επιφάνεια. Ακριβώς εκεί που πρέπει να βρίσκονται τα προτερήματα. Αλλά θα πρέπει να με βοηθήσεις, φυσικά - σ' αυτό το θέμα.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δε φαντάζομαι να εννοείς πως θα πρέπει να προωθήσω τον Αύγουστο ;

Κα ΕΡΛΥΝ Όχι, όχι. Τον Αύγουστο θα τον προωθήσω εγώ.
(Ειρωνεία) Εσύ θα με αποκαταστήσεις. Θα το κάνεις αυτό, Γουίντερμιρ ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Αυτό είναι που ήθελες να μου πεις απόψε ;

Κα ΕΡΛΥΝ Ναι.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Δε θα το συζητήσουμε εδώ μέσα.

Κα ΕΡΛΥΝ (Γελώντας)- Τότε θα το συζητήσουμε στη βεράντα. Ένα γραφικό τοπίο δεν βλάπτει ποτέ, ακόμα κι' όταν μιλάμε για δουλειά. Μέσα στον κατάλληλο χώρο οι γυναίκες μπορούν να πετύχουν οτιδήποτε...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Αύριο, δε γίνεται;

Κα ΕΡΛΥΝ Όχι. Βλέπεις, αύριο θα πρέπει να του απαντήσω. Και νομίζω πως θα ήταν σκόπιμο, αν μπορούσα να του πω πως έχω - πόσα να του πω; 2.000 λίρες το χρόνο, από ένα τρίτο ξάδερφο ή ένα δεύτερο σύζυγο ή κάποιιο μακρινό συγγενή αυτού του είδους. Θα ήταν ένα άλλο ατού στα χέρια μου, δε νομίζεις; Σου δίνεται μια σπουδαία ευκαιρία να μου κάνεις ένα κομπλιμέντο, Γουίντερμιρ. Αλλά δεν είσαι πολύ δυνατός στα κομπλιμέντα. Πολύ φοβάμαι πως η Μάργκαρετ δεν σε ενθαρρύνει αρκετά προς αυτήν την έξοχη συνήθεια (Κατεύθυνση) και κάνει πολύ μεγάλο λάθος. Όταν οι

άντρες σταματάνε να μιλάνε γι' αυτό που βρίσκουν θελκτικό, σταματάνε και να το σκέπτονται. Αλλά, σοβαρά, τώρα - τι θα' λεγες για 2.000 λίρες ; Δυόμιση καλύτερα, θα έλεγα. Στη σημερινή εποχή τα χρηματικά περιθώρια.... είναι το παν. Γουίντερμιρ, δε βρίσκεις πως ο κόσμος είν' ένας τόπος τρομερά διασκεδαστικός; Εγώ, ναι.

(Βγαίνει στη βεράντα με τον ΓΟΥΝΤΕΡΜΙΡ. Η ΜΟΥΣΙΚΗ ξαναρχίζει στην αίθουσα χορού. Η Λαίδη ΓΟΥΝΤΕΡΜΙΡ πάει στην πόρτα και γυρίζει. Κάθεται στο τραπέζι, γράφει ένα γράμμα, το βάζει σ' ένα φάκελο και το αφήνει στο τραπέζι. Βγαίνει. Μπαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ από αριστερά και αρχίζει να πηγαίνει προς την αίθουσα χορού. Μπαίνει η Κα ΕΡΛΥΝ)

Κα ΕΡΛΥΝ Η Λαίδη Γουίντερμιρ είναι μέσα ;

ΠΑΡΚΕΡ Μόλις έφυγε η κυρία.

Κα ΕΡΛΥΝ Έφυγε; Δεν είναι στο σαλόνι ;

ΠΑΡΚΕΡ Όχι, κυρία. Μόλις έφυγε απ' το σπίτι.

Κα ΕΡΛΥΝ Από το σπίτι ;

ΠΑΡΚΕΡ Μάλιστα, κυρία. Από το σπίτι. Και μου είπε πως άφησε ένα γράμμα για τον κύριο πάνω στο τραπέζι.

Κα ΕΡΛΥΝ Ένα γράμμα για τον Λόρδο Γουίντερμιρ ;

ΠΑΡΚΕΡ Μάλιστα, κυρία.

Κα ΕΡΛΥΝ Ευχαριστώ.

(Βγαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ. Η ΜΟΥΣΙΚΗ σταματάει. Η Κα ΕΡΛΥΝ πάει στο γραφείο και κοιτάζει το γράμμα. Το παίρνει και έντρομη το ξαναφήνει).

Κα ΕΡΛΥΝ Όχι, όχι αποκλείεται. Γιατί όμως μου ήρθε αυτή η ιδέα στο μυαλό ; Γιατί θυμήθηκα ξαφνικά αυτό που πάνω απ' όλα θα 'θελα να ξεχάσω; Είναι η δυνατόν η ζωή να επαναλαμβάνει τις τραγωδίες της; *(Σκίζει το γράμμα, το διαβάζει και πέφτει σε μια καρέκλα)*

Είναι φοβερό! Δεν είναι δυνατό! Τα ίδια λόγια που έγραψα εγώ στον πατέρα της, είκοσι χρόνια πριν! Και πόσο σκληρά τιμωρήθηκα! (Μπαίνει ο ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ από αριστερά).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Είπες καληνύχτα στη γυναίκα μου ;

Κα ΕΡΛΥΝ *(Προσπαθώντας να χώσει το γράμμα στη χούφτα της)*
Ναι.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Πού είναι ;

Κα ΕΡΛΥΝ Είναι πολύ κουρασμένη... Πήγε να ξαπλώσει λίγο... Μου είπε πως είχε πονοκέφαλο...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Πρέπει να πάω. Θα με συγχωρέσεις....

Κα ΕΡΛΥΝ *(Σηκώνεται αμέσως)* Όχι, όχι, δεν είναι τίποτα σοβαρό. Απλώς είναι πολύ κουρασμένη... Άλλωστε (απόλυτα πειστική) μου είπε να σου πω να ζητήσεις συγγνώμη εκ μέρους της από τους καλεσμένους που είναι έξω. Είπε πως δεν ήθελε να την ενοχλήσει κανείς... *(Της πέφτει το γράμμα)* Έτσι μου είπε να σου πω.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Μαζεύοντας το γράμμα)*- Κάτι σου έπεσε...

Κα ΕΡΛΥΝ Α, ναι, σ' ευχαριστώ, δικό μου είναι! *(Πάει να το πιάσει)*.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ *(Κοιτάζοντας το γράμμα)*- Αυτός είναι ο γραφικός χαρακτήρας της γυναίκας μου....

Κα ΕΡΛΥΝ Ναι.. *(Το παίρνει γρήγορα)* Είναι μια διεύθυνση... Μπορείς να πεις να μου φέρουν το αμάξι μου, σε παρακαλώ ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ναι, βέβαια...

Κα ΕΡΛΥΝ Ευχαριστώ. *(Αυτός βγαίνει)*.

Κα ΕΡΛΥΝ Τι να κάνω; Τι μπορώ να κάνω; Δεν πρέπει να την αφήσω! Ένα λεπτό είναι αρκετό για να την καταστρέψει. Κανείς δεν το ξέρει αυτό καλύτερα από μένα. Κάτι πρέπει να κάνω. Ά... *(Μπαίνει ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ)*.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Αγαπητή μου κυρία, βρίσκομαι σε αναμμένα κάρβουνα. Δεν μπορείτε να μου δώσετε μια απάντηση;

Κα ΕΡΛΥΝ Λόρδε Αύγουστε. Ακούστε με. Θα πάρετε αμέσως τον Γουίντερμιρ κάτω στη λέσχη (ερωτικά) και θα τον κρατήσετε εκεί, όσο μπορείτε παραπάνω. Καταλάβετε ;

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Μα εσείς μου είπατε να κοιμάμαι νωρίς....

Κα ΕΡΛΥΝ Κάντε αυτό που σας λέω. Κάντε αυτό που σας λέω...

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Και τι θα έχω για αντάλλαγμα ;

Κα ΕΡΛΥΝ Για αντάλλαγμα... Για αντάλλαγμα... Καλά, ρωτήστε με αύριο γι' αυτό. Αλλά μην αφήσετε τον Γουίντερμιρ να σας φύγει απ' τα μάτια. Γιατί δεν πρόκειται να σας το συγχωρήσω ποτέ μου... Ποτέ μου δεν θα σας ξαναμιλήσω... και δεν θα' χω απολύτως καμιά σχέση μαζί σας... θυμηθείτε το ...θα κρατήσετε τον Γουίντερμιρ στη Λέσχη, και δεν θα τον αφήσετε να γυρίσει απόψε...

(Βγαίνει).

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Ε, λοιπόν, εδώ που τα λέμε, θα μπορούσα να είμαι κιάλας άντρας της. Ασφαλώς θα μπορούσα

Α Υ Λ Α Ι Α

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Β' ΕΙΚΟΝΑΣ

" Η ΒΕΝΤΑΛΙΑ "

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΑ Γ'

ΣΚΗΝΙΚΟ : Το σαλόνι του Λόρδου Ντάρλινγκτον, Μεγάλος καναπές μπροστά στο τζάκι δεξιά. Στο βάθος της σκηνής, μια κουρτίνα κρύβει το παράθυρο.

Πόρτες αριστερά και δεξιά. Τραπέζι δεξιά με τ' απαραίτητα για γράψιμο. Τραπέζι στο κέντρο με μποτίλιες και ποτά και ποτήρια. Τραπέζι αριστερά με κουτί πούρα και τσιγάρα. Τα φώτα αναμμένα).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Κοντά στο τζάκι)- Είμαι τρελή που ήρθα εδώ... αλλά δεν μπορώ πια να γυρίσω.. Ο Άρθουρ δεν πρόκειται ποτέ να με συγχωρέσει... Δεν μπορώ. Θα πάω πίσω κι ό,τι θέλει ας γίνει! (Ακούει)

Αχ, ο Ντάρλινγκτον! Τι θα του πω τώρα; Θα μ' αφήσει να φύγω;

(Μπαίνει η κυρία ΕΡΛΙΝ αριστερά. Την κοιτάζει, ξαφνιάζεται αλλά συγκρατείται).

Κα ΕΡΛΥΝ (Αριστερά, ίδια θέση) Ευτυχώς που πρόλαβα... Πρέπει να γυρίσεις σπίτι σου αμέσως...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Πώς μου μιλάτε έτσι; Και τι θα πει " πρέπει " ;

Κα ΕΡΛΥΝ Θα πει πρέπει. Αυστηρά) Φύγε από δω μέσα αυτή τη στιγμή! Το αμάξι σου είναι στη γωνία! Πάμε να φύγουμε και θα πας κατ' ευθείαν στον άντρα σου.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Πηγαίνετε πίσω στον άντρα μου, κυρία Έρλιν... Ανήκει σε σας και όχι σε μένα... Αν είχε έρθει εδώ ο ίδιος θα γύριζα πίσω, αλλά να ξέρω πως αυτός κάθεται σπίτι και έστειλε εσάς εδώ...

Κα ΕΡΛΥΝ Με αδικείς τρομερά. Και αδικείς τρομερά και τον άντρα

σου. Δεν έχει ιδέα, ούτε ξέρει πως βρίσκεσαι εδώ... και δε διάβασε ποτέ το γράμμα που του έστειλες.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Πάει σ' αυτήν)- Μου λέτε ψέματα.

Κα ΕΡΛΥΝ (Συγκρατημένα)- Όχι. Σου λέω την αλήθεια...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Αν ο άντρας μου δε διάβασε το γράμμα, πως γίνεται να βρίσκεστε εσείς εδώ ;

Κα ΕΡΛΥΝ (Κατεβαίνει)- Ο άντρας σου δεν το είδε το γράμμα. Το είδα εδώ. Εγώ το άνοιξα και εγώ το διάβασα.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Τολμήσατε ν' ανοίξετε το γράμμα που έστειλα εγώ στον άντρα μου ; Τολμήσατε ;

Κα ΕΡΛΥΝ - Τόλμησα. Και θα τολμούσα τα πάντα, προκειμένου να σε σώσω από ένα τέτοιο λάθος. Να, το γράμμα... Ο άντρας σου δεν το διάβασε ποτέ... και δεν θα το διαβάσει ποτέ... (Πάει στο τζάκι)- Δεν έπρεπε ποτέ να το είχες γράψει ... (Το σκίζει και το πετάει στη φωτιά).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Και γιατί πρέπει να πιστέψω πως αυτό ήταν το γράμμα μου ;

Κα ΕΡΛΥΝ - Γιατί δεν πιστεύεις τίποτα απ' ό,τι σου λέω ; Το γράμμα που έκαψα ήταν το δικό σου γράμμα. Σου τ' ορκίζομαι

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Φροντίσατε να το κάψετε πριν το δω. Δεν σας έχω καμιά εμπιστοσύνη. Όλη σας η ζωή είναι ένα ψέμα. Γιατί να λέτε την αλήθεια τώρα ;

(Κάθεται).

Κα ΕΡΛΥΝ (Γρήγορα)- Σκέψου ό,τι θες για μένα... αλλά γύρνα στον άντρα σου, που τον αγαπάς.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Δεν τον αγαπάω.

Κα ΕΡΛΥΝ - Τον αγαπάς .. (Βγάζει την κάπα της)- και ξέρεις πως κι' αυτός σ' αγαπάει ...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Δεν έχει ιδέα τι θα πει αγάπη, την ξέρει τόσο όσο την ξέρετε και σεις - αλλά καταλαβαίνω καλά τι θέλετε ... Σας συμφέρει να γυρίσω ... θεέ μου, τι ζωή θα με

περίμενε. Να πρέπει να ζω στο έλεος μιας γυναίκας που δε λυπάται ούτε τον ίδιο της τον εαυτό... μιας γυναίκας που είναι ντροπή να την ξέρεις.... που μπορεί να μπαίνει ανάμεσα σ' ένα αντρόγυνο.

Κα ΕΡΛΥΝ - Μη τα λες αυτά τα πράγματα. Δεν ξέρεις τι σκληρά είναι και τι άδικα. Άκουσέ με. Άκουσέ με... Γύρνα πίσω στον άντρα σου και σου υπόσχομαι πως δεν πρόκειται να τον ξαναδώ ποτέ στη ζωή μου. Τα χρήματα που μου 'δωσε, δεν μου τα 'δωσε με την καρδιά του - μου τα 'δωσε, αλλά με περιφρονούσε. Η μόνη επιρροή που έχω πάνω του....

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Α, ώστε παραδέχεστε πως έχετε επιρροή επάνω του.

Κα ΕΡΛΥΝ - Ναι, το παραδέχομαι και θα σου πω ποιά είναι αυτή η επιρροή. Είναι η αγάπη που σου έχει ...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Και έχετε την απαίτηση να σας πιστέψω ;

Κα ΕΡΛΥΝ - Πρέπει να με πιστέψεις. Αυτή είν' η αλήθεια. Η αγάπη του για σένα τον έκανε να υποταχτεί στην - πεσ' την όπως θέλεις - στην απειλή μου ή στον εκβιασμό μου.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Στον εκβιασμό σας ; Τι θέλετε να πείτε ; Είστε αναιδής... Τι σχέση μπορεί να έχω εγώ με σας ;

Κα ΕΡΛΥΝ (Ταπεινά)- Καμιά. Το ξέρω. Αλλά ξέρω επίσης πως ο άντρας σου σ' αγαπάει και πως αυτή την αγάπη μπορεί να μη την ξαναβρείς ποτέ στη ζωή σου και αν την πετάξεις, μπορείς μια μέρα να πεθάνεις γι' αγάπη και να μη στη δίνουνε - ο Άρθουρ σ' αγαπάει.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Τον λέτε " Άρθουρ " και θέλετε να με πείσετε πως δεν υπάρχει τίποτα ανάμεσά σας ;

Κα ΕΡΛΥΝ - Ορκίζομαι πως ο άντρας σου είναι αθώος... και θέλω να ξέρεις πως αν είχα ποτέ διανοηθεί, πως μπορούσε να περάσει απ' το μυαλό σου μια τέτοια υποψία, θα προτιμούσα να πεθάνω παρά να μπω στη ζωή σας... Στη δικιά σου και στη δικιά του... Ναι, χίλιες φορές να πέθαινα

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Μιλάτε σα να έχετε καρδιά. Οι γυναίκες σας εσάς δεν έχουν καρδιά... Είστε μια απ' αυτές που πουλιούνται και αγοράζονται ...

(Η Κα ΕΡΛΙΝ τινάζεται με μια χειρονομία πόνου. Συγκρατείται. Την πλησιάζει. Όσες φορές πάει να την ακουμπήσει, κρατιέται. Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ κάθεται)

Κα ΕΡΛΥΝ Πίστευε για μένα ό,τι θες... Αλλά μη καταστρέψεις την ωραία σου ζωή για μένα... Αν δεν φύγεις από δω αυτή τη στιγμή, δεν ξέρεις τι μπορεί να σου επιφυλάσσει η μοίρα... Εσύ δεν ξέρεις τι σημαίνει να σε ταπεινώνουν, να σε μισούν, να σε προσβάλουν, να γελάνε μαζί σου... να είσαι μόνη. Να σου κλείνουν την πόρτα κατάμουτρα - και πάντα ν' ακούς αυτό το γέλιο - το φοβερό γέλιο των ανθρώπων -που είναι πιο σκληρό κι' απ' όλα τα δάκρυα που έχουν χυθεί σ' αυτό τον κόσμο. Εσύ δεν πρέπει να το ζήσεις αυτό. Και αν - με τον πόνο πληρώνει κανείς γι' αυτά που έχει κάνει - τότε, αυτή τη στιγμή εγώ πληρώνω για όλα... Γιατί μου' δωσες καρδιά... και δεν την είχα... Αλλά, δεν έχει σημασία αυτό. Σημασία έχει πως μπορείς να κατέστρεψα τη δικιά μου ζωή, αλλά δεν θα σ' αφήσω να καταστρέψεις τη δικιά σου... Είσαι ένα μικρό κορίτσι - θα χαθείς ... Δεν έχεις το μυαλό μιας γυναίκας που είν' ικανή να επιβληθεί και να σταθεί στα πόδια της. Δεν έχεις ούτε το μυαλό, ούτε το κουράγιο... (Πάει σ' αυτήν)- Δε θα την άντεχες με τίποτα την ταπείνωση... Με τίποτα. Γύρνα πίσω, γύρνα στον άντρα σου, που σ' αγαπάει και που τον αγαπάς ... Έχεις ένα παιδί.. Πήγαινε στο παιδί σου, που κι' αυτή τη στιγμή, που μιλάμε, μπορεί να σε ζητάει με το γέλιο του ή το κλάμμα του ... Αν πραγματικά είσαι η γυναίκα που λες πως είσαι, πήγαινε στο σπίτι σου - γιατί ο άντρας σου δεν σε πρόδωσε ούτε στιγμή - αλλά ακόμα κι' αν το' χε

κάνει - εσύ πρέπει να μείνεις με το παιδί σου. Αν σου φερθεί άσχημα, εσύ πρέπει να μείνεις με το παιδί σου. Αν σ' εγκαταλείψει - εσύ πρέπει να μείνεις με το παιδί σου.

(Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ ξεσπάει σε κλάματα και κρύβει το πρόσωπό της μεσ' τα χέρια της. Η Κα ΕΡΛΥΝ τρέχει σ' αυτήν. Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ πέφτει στην αγκαλιά της σαν παιδί).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Πηγαίνετέμε σπίτι μου. Πάμε σπίτι μου. (Η Κα ΕΡΛΥΝ πάει να τη φιλήσει αλλά συγκρατείται. Το βλέμμα της είναι γεμάτο ευτυχία).

Κα ΕΡΛΥΝ Πάμε. Έλα, βάλε γρήγορα την κάπα σου. (Την παίρνει απ' τον καναπέ. Πάνε στην πόρτα).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Σταματήστε. Ακούω φωνές.

Κα ΕΡΛΥΝ Όχι, όχι. Δεν είναι κανείς. (Βάζει την κάπα της).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ναι, είναι. Ακούστε. Αυτή είναι η φωνή του άντρα μου. Έρχεται εδώ. Σώστε με. Αχ, δεν μπορεί! Μου παίξατε κάποιο παιχνίδι! Εσείς τον στείλατε. (Ακούγονται φωνές)

Κα ΕΡΛΥΝ Πάψε. Εγώ είμ' εδώ μόνο για να σε σώσω - αν μπορώ. Αλλά φοβάμαι πως είναι πια πολύ αργά. Εκεί. (Της δείχνει την κουρτίνα)- Με την πρώτη ευκαιρία που θα σου δοθεί - αν σου δοθεί - μπορείς να το σκάσεις.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ναι, αλλά εσείς ;

Κα ΕΡΛΥΝ Μη σε νοιάζει για μένα. Θα τους αντιμετωπίσω. (Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ κρύβεται πίσω απ' την κουρτίνα).

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ (Απ' έξω) Μην είσαι ανόητος, Γουίντερμιρ. Δε σ' αφήνω να φύγεις.

Κα ΕΡΛΥΝ Ο Αύγουστος. Πάει, το' χάσα το παιχνίδι.. (Προς στιγμή διστάζει, βλέπει πόρτα δεξιά και βγαίνει από κει).

(Μπαίνουν ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ, ΝΤΑΜΠΥ, ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ και ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ).

ΝΤΑΜΠΥ Τι κρίμα να μας διώξουν απ' τη λέσχη τόσο νωρίς- είναι μόλις δύο η ώρα.. (Κάθεται σε καρέκλα).

Τώρα θ' άρχιζε η βραδιά ... (Χασμουριέται και κλείνει τα μάτια του).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ντάρλινγκτον, λυπάμαι. Θέλεις ένα πούρο ;

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Σοβαρά ; Πολύ λυπάμαι. Θέλεις ένα πούρο ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ευχαριστώ. (Κάθεται)

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ (Στον ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ) Αγαπητέ μου, ούτε να διανοηθείς πως θα σ' αφήσω να φύγεις. Έχω να σου πω ένα σωρό πράγματα! Και πολύ μεγάλης σημασίας!
(Κάθεται κοντά του στο αριστερό τραπέζι).

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Και όλοι μας, βέβαια, ξέρουμε ποια είναι αυτά. Ο Αύγουστος δεν μιλάει για τίποτα άλλο εκτός απ' την Κυρία Έρλιν.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Ντάρλινγκτον, αυτό δεν σε αφορά!

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Καθόλου, μάλιστα. Γι' αυτό και μ' ενδιαφέρει. Ό,τι με αφορά, με πλήττει θανάσιμα. Ό,τι αφορά τους άλλους, με διασκεδάζει πολύ. Δεν θέλετε να πιούμε κάτι ;
Αύγουστε, θα σου βάλω ένα ούισκι ;

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Ευχαριστώ. (Πάει στο τραπέζι του Ντάρλινγκτον).

Η Κυρία Έρλιν ήταν πολύ όμορφη απόψε. Δε βρίσκεις;

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Δεν είμαι απ' τους θερμούς θαυμαστές της.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Η Κυρία Έρλιν είναι πανέξυπνο θηλυκό. Έχει καταλάβει καλά τι βλάκας είμαι - το ξέρει τόσο καλά, όσο το ξέρω και εγώ... (Ο ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ γελάει)

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Εσύ μπορεί να γελάς, Ντάρλινγκτον, αλλά είναι μεγάλη υπόθεση να βρει κανείς μια γυναίκα που να τον καταλαβαίνει.

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Είναι όμως και πολύ επικίνδυνο. Γιατί στο τέλος την παντρεύεται. Αλλά εγώ νόμιζα πως ούτε θα τη ξανάβλεπες. Τουλάχιστον αυτό μου είπες χτες βράδυ στη λέσχη. Μου είπες πως σου είπαν. (Ψιθυρίζει κάτι)

- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Α, μου το εξήγησε.
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Και για την υπόθεση του WISBADEN ;
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Μου το εξήγησε κι' αυτό.
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Και για το εισόδημά της; Στο εξήγησε κι' αυτό;
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ (Πολύ σοβαρά)- Αυτό θα μου το εξηγήσει αύριο.
- ΝΤΑΜΠΥ Οι γυναίκες σήμερα είναι φοβερά συμφεροντολόγες. Έκαναν, βέβαια, κι οι γιαγιάδες μας παραστρατήματα, αλλά πολύ φοβάμαι πως οι εγγονές τους παραστρατίζουν μόνο όταν υπάρχει κάποιο συμφέρον.
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ (Με το πούρο) Όλο προσπαθείτε να τη κατηγορήσετε. Δεν είναι καθόλου κακιά γυναίκα.
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Οι κακές γυναίκες είναι ενοχλητικές. Οι καλές είναι βαρετές. Αυτή είναι η μόνη διαφορά που υπάρχει ανάμεσά τους!
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Η Κυρία Έρλιν έχει μπροστά της ένα μέλλον.
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Κυρίως έχει "μπροστά της" ένα παρελθόν.
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Προτιμώ τις γυναίκες μ' ένα παρελθόν. Είναι πάντα πολύ διασκεδαστικές στην κουβέντα τους.
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ Τότε θα 'χεις να κουβεντιάσεις πάρα πολλά μαζί της. Είμαι βέβαιος.
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ Αρχίζεις να μ' ενοχλείς, αγαπητέ μου, αρχίζεις να μου γίνεσαι φοβερά ενοχλητικός. Μη μ' εκνευρίζεις περισσότερο, σε παρακαλώ.
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Έλα, τώρα Αύγουστε. Έχεις χάσει το όμορφο κορμί σου, έχεις χάσει την προσωπικότητά σου, μη χάσεις και το νευρικό σου σύστημα.... Τι άλλο θα' χεις πια ;
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Αγαπητέ μου, αν δεν είχα τόσο καλό χαρακτήρα ...
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Θα σε αντιμετωπίζαμε όλοι μας με πολύ περισσότερο σεβασμό - αυτό, δεν ήθελες να πεις ;
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Εσείς οι νεώτεροι είστε φρικαλέοι. Δεν έχετε κανένα σεβασμό προς το βαμμένο μαλλί.

(Κοιτάζει γύρω του, έξω φρενών).

- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Νομίζω πως η κυρία Έρλυν, σε σέβεται πολύ.
- ΝΤΑΜΠΥ - Εν πάση περιπτώσει, η κυρία Έρλυν δίνει ένα σπουδαίο παράδειγμα στις υπόλοιπες γυναίκες. Είναι εξοργιστικό ο τρόπος που φέρονται οι περισσότερες σήμερα στους άντρες, που δεν συμβαίνει να τους έχουν παντρευτεί.
- Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Είσαι γελοίος, αγαπητέ μου. Αφήστε την ήσυχη την κυρία Έρλυν, επί τέλους. Χωρίς να ξέρετε τίποτα γι' αυτήν, συνεχώς τη κουτσομπολεύετε
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Γουίντερμιρ, εγώ προσωπικά δε κουτσομπολεύω ποτέ. Απλώς σχολιάζω
- Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Και που τη βλέπεις τη διαφορά ;
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Το να σχολιάζει κανείς είναι πάρα πολύ ευχάριστο. Και η Ιστορία ακόμα, είναι κυρίως ένα σχόλιο. Αλλά το κουτσομπολιό, είναι κακοκλωσσιά και ψευτο-ηθικολογία ... και εγώ ποτέ δεν ηθικολογώ. Ένας άντρας που ηθικολογεί είναι συνήθως υποκριτής και μια γυναίκα που ηθικολογεί είναι αναμφισβήτητα άσχημη...
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Αυτή είναι και η δική μου άποψη, αγαπητέ μου... Ακριβώς αυτή...
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Αυτό πολύ με στεναχωρεί. Όσες φορές οι άνθρωποι συμφωνούν μαζί μου, καταλαβαίνω αμέσως πως πρέπει να' χω άδικο ... (Πως κάτι δεν πάει καλά).
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Αγαπητέ μου, όταν ήμουν νέος
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Μα δεν υπήρξες ποτέ νέος, Αύγουστε. Ούτε και θα γίνεις, άλλωστε ... Τι λέτε, παίζουμε κανένα χαρτί ; Γουίντερμιρ, τι λες ;
- Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Όχι, ευχαριστώ ...
- ΝΤΑΜΠΥ (Αναστενάζοντας)- Αχ, Θεέ μου. Πως χαλάει τον άνθρωπο ένας γάμος. Είναι τόσο βλαβερός, όσο και το τσιγάρο και σαφώς πιο πολυέξοδος.
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Εσύ, θα παίζεις, Αύγουστε ;

- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Δεν μπορώ, αγαπητέ μου, δεν μπορώ. Υποσχέθηκα στην κυρία Έρλυν να μην ξαναπαίζω και να μη ξαναπιώ....
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Κάνε μου τη χάρη, Αύγουστε, και μην αφήνεις να σε παρασύρουν στον καλό δρόμο της αρετής. Κινδυνεύεις να γίνεις ακόμα πιο βαρετός. Αυτό άλλωστε είναι και το κακό με τις γυναίκες. Θέλουν πάντα να είναι καλές... αλλά όταν είμαστε εμείς καλοί, δεν μας ερωτεύονται ποτέ... Τρελαίνονται μαζί μας μόνο όταν είμαστε ανεπανόρθωτα κακοί. Και μας εγκαταλείπουν, όταν καταφέρουν να μας κάνουν τόσο καλούς ώστε να μας βαρεθούν.
- ΝΤΑΜΠΥ - Όλοι μας είμαστε καλοί, εκτός απ' τον Αύγουστο...
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Όλοι μας είμαστε χωμένοι μεσ' στη λάσπη, μόνο που κάποιοι από μας σηκώνουμε τα μάτια στον ουρανό.
- ΝΤΑΜΠΥ - Πολύ ρομαντικός είσαι απόψε, Ντάρλινγκτον. Θα πρέπει να 'σαι ερωτευμένος - ποιά είναι ;
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Η γυναίκα που αγαπάω, δεν είναι ελεύθερη ή μάλλον νομίζει πως δεν είναι. Είναι η μόνη καλή γυναίκα που έχω γνωρίσει στη ζωή μου...
- ΝΤΑΜΠΥ - Η μόνη καλή γυναίκα που έχεις γνωρίσει στη ζωή σου;
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Ναι
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Τυχερός είσαι τότε, αγαπητέ μου. Εγώ έχω γνωρίσει πάρα πολλές καλές γυναίκες. Όλο καλές γνωρίζω....
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Αυτή η γυναίκα έχει αγνότητα. Έχει αυτό ακριβώς που έχουμε χάσει εμείς οι άντρες.
- ΝΤΑΜΠΥ - Και δεν είναι ερωτευμένη μαζί σου ;
- Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Όχι, δεν είναι. Στη ζωή μας υπάρχουν δύο ειδών τραγωδίες... Η μία είναι το να μην έχεις αυτό που θέλεις και η άλλη είναι το να το έχεις. Το τελευταίο είναι το χειρότερο. Το τελευταίο είναι η πραγματική τραγωδία ...
- Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Για πόσο καιρό θα μπορούσες να' σαι ερωτευμένος με

μια γυναίκα που δεν σ' αγαπάει ;

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Για όλη μου τη ζωή ...

ΝΤΑΜΠΥ - Και γω το ίδιο. Αλλά είναι τόσο δύσκολο να βρεθεί.

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Πολύ μεγάλη ιδέα έχεις για τον εαυτό σου, Ντάμπυ.

ΝΤΑΜΠΥ - Δεν το είπα μ' αυτή την έννοια. Το είπα σαν παράπονο. Μ' έχουν ερωτευτεί παράφορα. Μ' έχουν λατρέψει με πάθος. Δυστυχώς, μου ήταν πάντα ένας αβάσταχτος μπελάς... Θα 'θελα, που και που, να μπορώ να παίρνω μια ανάσα ...

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ (Κοιτάζοντας γύρω του)- Για να' χεις λίγο καιρό να μορφωθείς λιγάκι, υποθέτω....

ΝΤΑΜΠΥ - Όχι, για να' χω λίγο καιρό να ξεχάσω αυτά που έμαθα. Αυτό είναι πολύ ουσιαστικότερο...

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Τι κυνικός που είσαι.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Τι ακριβώς σημαίνει " κυνικός " ;

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Κάποιος που ξέρει την τιμή του κάθε πράγματος και τη αξία κανενός. Και αισθηματίας είναι αυτός που δίνει μια παράλογη τιμή σε κάθε πράγμα, χωρίς να έχει ιδέα για την αξία του στην αγορά...

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Μιλάς πάντα σαν να έχεις τεράστια πείρα ...

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Η πείρα είναι θέμα ένστικτου στη ζωή. Εγώ το έχω. Εσύ, Αύγουστε, δεν το έχεις - καθόλου δυστυχώς. Ευ " πείρα " ονομάζεις τα λάθη σου. Αυτό είν' όλο.
(Ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ κοιτάζει γύρω ανήσυχος).

ΝΤΑΜΠΥ - Η ζωή θα ήταν φοβερά βαρετή χωρίς τα λάθη.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Και ασφαλώς θα είσαι πιστός σ' αυτή τη γυναίκα, με την οποία είσ' ερωτευμένος.

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Όταν είναι κανείς ερωτευμένος με μια γυναίκα, όλες οι άλλες γυναίκες στον κόσμο, γίνονται ασήμαντες. Ο έρωτας μας αλλάζει. Εμένα με έχει αλλάξει.

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Αυτό είναι τρομερά ενδιαφέρον. Ντάμπυ, μπορώ να σου πω ; (Τον παίρνει κατά μέρος)- Θέλω να σου

μιλήσω ιδιαιτέρως... (Κρυφά)- Ο Ντάρλινγκτος ηθικολογεί και μιλάει για την αγνότητα του έρωτα και διάφορα τέτοια ανάλογα, και έχει κρυμμένη μια γυναίκα μεσ' το δωμάτιό του.

ΝΤΑΜΠΥ - Δεν είναι δυνατόν. Δεν είναι δυνατόν ;

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ (Σιγά)- Ναι, είναι, εδώ είναι η βεντάλια της. Ω, διάβολε.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Απ' την πόρτα)- Πρέπει να πηγαίνω, δυστυχώς Ντάρλινγκτον - πολύ λυπάμαι που θα φύγεις απ' την Αγγλία τόσο γρήγορα - σε παρακαλώ να' ρθεις να μας δεις μόλις επιστρέψεις. Θα χαρούμε πολύ να σε δούμε η γυναίκα και γω

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ (Πάει σ' αυτόν)- Φοβάμαι πως θα λείπω για πολλά χρόνια, Γουίντερμιρ. Καλή σου νύχτα ...

ΝΤΑΜΠΥ - Γουίντερμιρ ...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ναι ;

ΝΤΑΜΠΥ - Θέλω να σου μιλήσω δυό λεφτά. Έλα, σε παρακαλώ...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Δεν μπορώ,, πρέπει να φύγω ...

ΝΤΑΜΠΥ - Είναι κάτι πολύ σημαντικό. Θα σ' ενδιαφέρει πολύ.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Χαμογελώντας)- Καμιά βλακεία θα είναι, σίγουρα.

ΝΤΑΜΠΥ - Δεν είναι - δεν είναι καθόλου

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Μη φύγεις ακόμα, Γουίντερμιρ. Έχω να σου πω ένα σωρό πράγματα, και ο Ντάμπυ θέλει να σου δείξει κάτι.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Πάει κοντά τους)- Καλά, λοιπόν, τι είναι ;

ΝΤΑΜΠΥ - Ο Ντάρλινγκτον έχει μια γυναίκα στο δωμάτιό του...
Να η βεντάλια της. Διασκεδαστικό δεν είναι ;

(Παύση).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Θεέ μου. (Πιάνει τη βεντάλια).

ΝΤΑΜΠΥ (Σηκώνεται)- Τι είναι ; Τι συμβαίνει ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ντάρλινγκτον ;

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Ναι ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Τι δουλειά έχει η βεντάλια της γυναίκας μου στο σπίτι σου;

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Η βεντάλια της γυναίκας σου ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ναι, να τη.

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Ιδέα δεν έχω.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Θα πρέπει να έχεις κάποια ιδέα... Σου ζητάω μια εξήγηση

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - (Στον εαυτό του)- Ήρθε ...

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Μίλα, λοιπόν. Τι θέλει η βεντάλια της γυναίκας μου εδώ μέσα ; Απάντησέ μου ... Θα ψάξω όλα σου τα δωμάτια - κι' αν είναι εδώ η γυναίκα μου, θα...

(Κινείται προς αυτόν).

Λόρδος ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ - Δεν πρόκειται να ψάξεις κανένα δωμάτιο. Δεν έχεις κανένα δικαίωμα ναν το κάνεις... Στο απαγορεύω..

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Παληάνθρωπε. Δεν πρόκειται να φύγω από δω μέσα, αν δεν ψάξω και την παραμικρή γωνιά ..

(Τρέχει προς την κουρτίνα).

Κα ΕΡΛΥΝ (Μπαίνει από πίσω δεξιά)- Γουίντερμιρ ...

(Όλοι γυρίζουν και την κοιτάνε. Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ ξεφεύγει απ' την κουρτίνα και γλυστράει, αριστερά και έξω απ' το δωμάτιο).

- Λυπάμαι αφάνταστα, αλλά πήρα κατά λάθος τη βεντάλια της γυναίκας σου, φεύγοντας απ' το σπίτι σας απόψε. Λυπάμαι αφάνταστα ... (Του παίρνει τη βεντάλια. Ο ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ την κοιτάζει με περιφρόνηση. Ο ΝΤΑΡΛΙΝΓΚΤΟΝ με μίσος. Ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ γυρίζει αλλού.Οι υπόλοιποι χαμογελάνε).

Α Υ Λ Α Ι Α

ΤΕΛΟΣ Γ' ΕΙΚΟΝΑΣ

ΕΙΚΟΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΣΚΗΝΙΚΟ: Στο ίδιο σαλόνι του σπιτιού των ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ. Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ είναι ξαπλωμένη στον καναπέ. Μπαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ).

ΠΑΡΚΕΡ - Δεν είναι πουθενά. Πουθενά. Πουθενά. Χάσατε τη βεντάλια σας, κυρία ; Κάτι τέτοιο είπε ο κύριος, αν κατάλαβα καλά.. Έψαξα παντού και δεν τη βρήκα πουθενά.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Καλά, δεν πειράζει. Σ' ευχαριστώ, Πάρκερ.

(Ο ΠΑΡΚΕΡ βγαίνει).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Μπαίνει. Τη φιλάει).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Έχω να σου πω κάτι, Άρθου. Μόνο θέλω να μ' αγαπάς όπως μ' αγαπούσες άλλοτε.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Άλλοτε ;

(Πάει γύρω απ' αυτήν και κάθεται δεξιά της).

- Δεν φαντάζομαι να μιλάς γι' αυτή τη γυναίκα που ήταν εδώ χτες το βράδυ ; Δεν μπορεί ακόμα να νομίζεις

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Δε νομίζω - όχι τώρα πια.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ήταν πολύ ωραίο από μέρους σου να τη δεχτείς, αλλά δεν πρέπει ποτέ να τη ξαναδείς.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Γιατί το λες αυτό ;

(Παύση).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Μάργκαρετ, νόμιζα πως η κυρία Έρλυν ήταν μια γυναίκα αδικημένη. Νόμιζα πως ήθελε πραγματικά να ξαναφτιάξει τη ζωή της και να ξαναπάρει τη θέση που κάποτε της ανήκες και που έχασε. Έπεσα έξω. Είναι

απαίσια, όσο απαίσια μπορεί να' ναι μια γυναίκα αυτού του είδους.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Άρθουρ, δεν μπορώ να σ' ακούω να μιλάς τόσο

σκληρά για καμμιά γυναίκα. Δεν πιστεύω τώρα πια πως οι άνθρωποι χωρίζονται σε κακούς και σε καλούς, σα να πρόκειται για δυό διαφορετικές ράτσες. Αυτές που ονομάζονται " καλές γυναίκες " μπορεί να κρύβουν μέσα τους πράματα φοβερά. Και αυτές που νομίζουμε κακές, μπορεί να' χουν μέσα τους και καλωσύνη και λύπη και συμπόνια. Δε νομίζω πως η κυρία Έρλυν είναι κακιά γυναίκα. Το ξέρω πως δεν είναι.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Η γυναίκα αυτή είναι απαράδεκτη. Δεν πρέπει ποτέ σου να την ξαναδείς.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ναι, αλλά εγώ θέλω να τη ξαναδώ. Θα' θελα να ξανάρθει εδώ.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Αυτό αποκλείεται.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Την πρώτη φορά την κάλεσες εσύ, αυτή τη φορά θα την καλέσω εγώ. Νομίζω πως αυτό είναι απόλυτα δίκαιο.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Δεν έπρεπε να είχε έρθει εδώ.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Σηκώνεται)- Μάργκαρετ, αν ήξερες που ήταν η Κυρία Έρλυν χτες τη νύχτα....

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Άρθουρ... χτες τη νύχτα...
(Μπαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ μ' ένα δίσκο, που έχει απάνω τη βεντάλια και μια κάρτα).

ΠΑΡΚΕΡ - Η Κυρία Έρλυν έφερε τη βεντάλια σας, κυρία. Την πήρε κατά λάθος χτες το βράδυ, φεύγοντας από δω.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Σε παρακαλώ, Πάρκερ, πες της, αν έχει την καλωσύνη να ανέβει. (Διαβάζει την κάρτα)- Πες της πως θα μου κάνει μεγάλη χαρά να τη δω.

(Βγαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Στον ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ)- Θέλει να με δει.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Παίρνει την κάρτα και την κοιτάζει)- Μάργκαρετ, σε παρακαλώ πάρα πολύ, μην το κάνεις. Ή τουλάχιστον άσε με να τη δω εγώ πρώτα ... Δεν συνειδητοποιείς τι

πας να κάνεις ;

- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Είναι απαραίτητο να τη δω.
- Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Αυτό που είναι απαραίτητο είναι να τη δω εγώ πριν από σένα.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Γιατί είναι απαραίτητο ; (Μπαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ).
- ΠΑΡΚΕΡ - Η Κυρία Έρλυν. (Βγαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ).
- Κα ΕΡΛΥΝ - Τι κάνετε, Λαίδη Γουίντερμιρ ; (Στον ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ)
- Πώς είστε ; (Σ' αυτήν)- Λυπήθηκα τόσο πολύ για τη βεντάλια σας - δεν μπορώ να καταλάβω πως έκανα μια τέτοια ανοησία. Τόσο κουτό εκ μέρους μου. Και μια και περνούσα από δω, σκέφτηκα να επωφεληθώ από την ευκαιρία να σας την επιστρέψω προσωπικά, για να σας ζητήσω χίλια συγγνώμη και για να σας αποχαιρετήσω.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Να με αποχαιρετήσετε ; (Πάει και κάθεται κοντά της)- Θα φύγετε, κυρία Έρλυν ;
- Κα ΕΡΛΥΝ - Ναι. (Θα ζήσω και πάλι εκτός Αγγλίας). Το κλίμα εδώ δεν μου πάει και τόσο πολύ. Με... ενοχλεί στην καρδιά - και αυτό δε μ' αρέσει και τόσο... Προτιμώ να ζω στα νότια κλίματα. Το Λονδίνο είναι γεμάτο ομίχλη και σοβαρούς ανθρώπους. (Στον ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ)- Τώρα, αν η ομίχλη είναι αυτή που δημιουργεί τους σοβαρούς ανθρώπους ή οι σοβαροί άνθρωποι την ομίχλη, αυτό δεν ξέρω. Το όλο θέμα πάντως μ' έχει κουράσει λιγάκι, και έτσι φεύγω σήμερα το απόγευμα.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Σήμερα το απόγευμα ; Και ήθελα τόσο πολύ να έρθω να σας δω...
- Κα ΕΡΛΥΝ - Αυτό είναι πολύ ωραίο από μέρους σας- αλλά, δυστυχώς, πρέπει να φύγω.
- Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Δε θα σας ξαναδώ ποτέ, κυρία Έρλυν ;
- Κα ΕΡΛΥΝ - Φοβάμαι πως όχι. Η ζωή σας είναι πολύ μακριά απ' τη δικιά μου. Μπορώ όμως να σας ζητήσω μια μικρή

χάρη ; Θα ήθελα μια φωτογραφία σας - (Θα θέλατε να μου δίνετε μία ;)- Δεν ξέρετε πόση χαρά θα μου δώσετε...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Πολύ ευχαρίστως - έχω μια εδώ - πάνω σ' αυτό το τραπέζι. (Πάει στο τραπέζι)- Να σας τη δείξω. (Ο ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ πάει κοντά στην ΕΡΛΥΝ και μιλάει με χαμηλή φωνή).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Είναι απαράδεκτο το ότι μπήκες εδώ μέσα με το έτσι θέλω, μετά απ' το χτεσινοβραδυνό σου φέρσιμο.

Κα ΕΡΛΥΝ (Χαμογελώντας)- Οι καλοί τρόποι προηγούνται από την ηθική.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Έρχεται πίσω)- Φοβάμαι πως με κολακεύει πολύ. Δεν είμαι τόσο ωραία. (Της δίνει τη φωτογραφία).

Κα ΕΡΛΥΝ - Είστε πολύ πιο ωραία, αλλά δεν έχετε μια μαζί με το αγοράκι σας ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Έχω. Προτιμάτε ;

Κα ΕΡΛΥΝ - Ναι.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Να πάω να σας τη φέρω, μόνο με συγχωρείτε δυό λεφτά - την έχω απάνω.

Κα ΕΡΛΥΝ - Λυπάμαι πολύ που σας βάζω σε τόσο κόπο (Διφορούμενο).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Πηγαίνοντας προς την πόρτα)- Κανένας κόπος, Κυρία Έρλυν.

Κα ΕΡΛΥΝ - Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ βγαίνει).

- Μου φαίνεσαι λίγο νευρικός σήμερα, Γουίντερμιρ.

Γιατί ; Η Μάργκαρετ και γω τα πάμε πολύ καλά μαζί.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Δεν αντέχω να σας βλέπω τις δυό μαζί. Κι άλλωστε δεν μου είπες την αλήθεια.

Κα ΕΡΛΥΝ - Δεν της είπα την αλήθεια, θες να πεις.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Υπάρχουν στιγμές που θα ευχόμουν να το είχες κάνει. Θα είχα γλυτώσει από όλο το άγχος και την

αγωνία. Αλλά προκειμένου να μάθει η γυναίκα μου, πως η μάνα της ζει - και είναι μιά γυναίκα που κυκλοφορεί μ' ένα όνομα που δεν είναι δικό της - που ο τρόπος ζωής είναι ν' αρπάζει. Προκειμένου να τα μάθει αυτά, προτίμησα να σου δώσω όλα αυτά τα χρήματα και να της πω ψέματα. Δεν ξέρεις τι ήταν αυτό για μένα. Τα πιο πικρά λόγια που μου είπε, μου τα' πε εξ αιτίας σου. Γι' αυτό και δεν αντέχω να σε βλέπω δίπλα της. Πίστευα μέσα μου πως παρ' όλα τα ελαττώματά σου ήσουνα ειλικρινής, αλλά δεν είσαι.

Κα ΕΡΛΥΝ - Γιατί το λες αυτό ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Μ' έβαλες να σου στείλω πρόσκληση για το πάρτυ της γυναίκας μου...

Κα ΕΡΛΥΝ - ... της κόρης μου - ναι.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ήρθες - και μόλις έφυγες, βρέθηκες μέσ' στο δωμάτιο ενός άντρα.

Κα ΕΡΛΥΝ - Ναι.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Έχω λοιπόν το δικαίωμα να πιστεύω πως είσαι αυτή που είσαι. Και έχω το δικαίωμα να σου πω να μη ξανατολμήσεις να μιλήσεις στη γυναίκα μου.

Κα ΕΡΛΥΝ (Ψυχρά. Γυρίζει)- Της κόρης μου, θες να πεις.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Δεν έχεις δικαίωμα να την αποκαλείς " κόρη σου ". Την παράτησες όταν ήταν μωρό, την παράτησες για τον εραστή σου, που μετά παράτησε εσένα.

Κα ΕΡΛΥΝ (Σηκώνεται)- Και αυτό το θεωρείς υπέρ αυτού ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Τώρα που σε ξέρω, ναι.

Κα ΕΡΛΥΝ - Πρόσεχε - σε συμβουλεύω να προσέξεις.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Σε ξέρω πολύ καλά.

Κα ΕΡΛΥΝ - Αναρωτιέμαι. (Τον κοιτάζει μεσ' στα μάτια).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ναι, σε ξέρω καλά, για είκοσι ολόκληρα χρόνια έζησες χωρίς το παιδί σου. Χωρίς καμιά σκέψη για το παιδί σου. Και μια μέρα διαβάζεις στην εφημερίδα πως

παντρεύτηκε κάποιον με μεγάλη περιουσία, και τότε άρπαξες την ευκαιρία σου.. Ήξερες καλά, πως προκειμένου να μάθει πως είναι η μητέρα της, θα μπορούσες να πετύχεις από μένα ό,τι δήποτε. Κι άρχισες τον χυδαίο εκβιασμό.

Κα ΕΡΛΥΝ (Κάθεται)- Μη μεταχειρίζεσαι άσχημες λέξεις, Γουίντερμιρ. Τίποτα ανθρώπινο δεν είναι χυδαίο. Είδα μια ευκαιρία και την πήρα.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Την πήρες και την κατέστρεψες χτες το βράδυ, όταν ανακαλύφθηκες.

Κα ΕΡΛΥΝ (Μ' ένα περίεργο χαμόγελο)- Έχεις δίκιο. Τα κατάστρεψα όλα χτες το βράδυ.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Όσο για τη βεντάλια της γυναίκας μου, που πήρες "κατά λάθος" ούτε θέλω να την ξαναδώ στα μάτια μου. Καλά θα' κανες να την κράταγες, παρά να τη φέρεις πίσω.

Κα ΕΡΛΥΝ - Νομίζω πως θα την κρατήσω. Είναι πολύ όμορφη βεντάλια. (Την παίρνει)- Θα παρακαλέσω τη Μάργκαρετ να μου τη δώσει.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ελπίζω να στη δώσει. Και ελπίζω πως θα σου δώσει και μια μικρή μινιατούρα, που φιλάει κάθε βράδυ πριν κοιμηθεί. Είναι η μινιατούρα μιας νέας αθώας κοπέλλας με ωραία μαύρα μαλλιά.

Κα ΕΡΛΥΝ - Ναι - θυμάμαι. Τι μακρυνά που μου φαίνονται όλα αυτά... (Κάθεται στο καναπέ. Ύστερα πάει σ' αυτόν, μετά κέντρο μπροστά)- Ήταν πριν παντρευτώ. Τα μαύρα μαλλιά και η αθωότητα ήταν της μόδας τότε.

(Παύση).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Μπορείς να μου πεις, γιατί ήρθες εδώ σήμερα; Ποιός είναι ο σκοπός σου;

Κα ΕΡΛΥΝ (Με δόση ειρωνείας)- Να αποχαιρετήσω την

αγαπημένη μου κόρη, φυσικά ... (Τον κοιτάζει και η φωνή της γίνεται σοβαρή. Υπάρχει μια βαθειά τραγωδία στον τόνο της ομιλίας της. Κάποια στιγμή ξεσκεπάζει τον εαυτό της) (Μπροστά)- Μη φανταστείς, βέβαια, πως θ' αρχίσω να κλαίω στην αγκαλιά της ή πως θα της πω ποιά είμαι... Είκοσι χρόνια τώρα, έμαθα να ζω χωρίς παιδί ... (Πάει αριστερά) - ... και θέλω να εξακολουθήσω να ζω χωρίς παιδί... (Προσπαθεί να κρύψει τα αισθήματά της μ' ένα γέλιο)- Άλλωστε αγαπητέ μου, πως είναι δυνατόν να δηλώσω πως είμαι μητέρα ενός μεγάλου κοριτσιού ; Η Μάργκαρετ είναι εικοσιενός και εγώ δεν παραδέχτηκα πως είμαι πάνω από τριάντα πέντε ή το πολύ τριάντα τέσσερα... Ανάλογα με τον φωτισμό (Πάει προς αυτόν)- Καταλαβαίνεις λοιπόν, τι προβλήματα θα μου δημιουργούσε αυτό... Όχι, από πλευράς μου τουλάχιστον, μπορείς ν' αφήσεις τη γυναίκα σου να λατρεύει τη μνήμη αυτής της νεκρής μητέρας. (Γυρίζει, κάθεται καρέκλα). - Για ποιο λόγο θά 'πρεπε να διαλύσω τις αυταπάτες της ; Αρκετό πρόβλημα έχω με τις δικές μου... Χτες το βράδυ ακόμα, νόμιζα πως δεν είχα καρδιά. Τώρα βλέπω πως έχω, και δεν με βολεύει καθόλου αυτό, Γουίντερμυρ. Δεν συμβαδίζει με τη μόδα... Γερνάει... (Παίρνει ένα καθρέφτη του χεριού απ' το τραπέζι και κοιτάζεται)- ... και σου καταστρέφει την καριέρα σε στιγμές κρίσιμες.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΥΡ - Τρομάζω μαζί σου. Αλήθεια, τρομάζω.

Κα ΕΡΛΥΝ (Σηκώνεται, σ' αυτόν)- Φαντάζομαι πως θα προτιμούσες να αποσυρθώ σε κανένα μοναστήρι ή να γίνω νοσοκόμα, όπως διαβάζουμε σε κάτι ανόητα μυθιστορήματα. Είναι κουτό από μέρους σου αυτό, Άρθουρ... Στη ζωή δεν γίνονται αυτά - τουλάχιστον όσο

είμαστε ακόμα ωραίοι.. Αυτό που μας παρηγορεί στη ζωή, δεν είναι η μετάνοια - είναι η απόλαυση. Το να μετανοιώνεις είναι εντελώς ξεπερασμένο. Και εκτός αυτού, μια γυναίκα που μετανοιώνει, θα πρέπει να είναι και φοβερά κακοντυμένη, γιατί αλλιώς δεν θα την πιστέψει κανείς. Και τίποτα στον κόσμο δεν θα μπορούσε να με αναγκάσει να κάνω κάτι τέτοιο. Αποκλείεται. Θα φύγω απ' τη ζωή σας - εντελώς.

(Γυρίζει σ' αυτόν)- Ήταν λάθος μου που μπήκα. Το κατάλαβα χτες το βράδυ.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ήταν λάθος.

Κα ΕΡΛΥΝ (Χαμογελάει)- Σχεδόν... (Κοντά του).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Λυπάμαι μόνο που δεν τα είπα όλα στην γυναίκα μου απ' την πρώτη στιγμή.

Κα ΕΡΛΥΝ (Κάθεται)- Εγώ λυπάμαι για τις κακές μου πράξεις. Εσύ λυπάσαι για τις καλές σου. Αυτή είναι η μόνη διαφορά μεταξύ μας.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Δεν μπορώ να σου έχω καμιά εμπιστοσύνη - θα τα πω στην γυναίκα μου.

Κα ΕΡΛΥΝ (Πάει κοντά του)- Αν τολμήσεις να της το πεις, δεν θα διστάσω μπροστά σε τίποτα, σε προειδοποιώ. Δεν θα της πεις εσύ ποιά είμαι- στο απαγορεύω. Αν αποφασίσω να της το πω, και νομίζω πως θα το αποφασίσω, θα της το πω εγώ πριν φύγω από δω μέσα. Αν όχι, δεν θα της το πω ποτέ.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Τότε, σε παρακαλώ να φύγεις αυτή τη στιγμή.

(Μπαίνει η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ από δεξιά - πάει στην Κα ΕΡΛΥΝ με τη φωτογραφία στο χέρι. Ο ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ πάει πίσω απ' τον καναπέ και παρακολουθεί με αγωνία τη σκηνή που επακολουθεί).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Πολύ λυπάμαι, Κυρία Έρλυν, που σας έκανα να

περιμένετε τόσην ώρα. Ήταν αδύαντο να βρω τη φωτογραφία - τελικά την βρήκα στο γρφειάκι του άντρα μου - μου την είχε κλέψει.

Κα ΕΡΛΥΝ (Παίρνει τη φωτογραφία και την κοιτάζει)- Δεν μου κάνει εντύπωση - είναι θαύμα .. (Πάει στον καναπέ και κάθεται δίπλα στη Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ. Ξανακοιτάζει τη φωτογραφία)- Ωστε αυτό είναι το αγοράκι σας .. Πως το λένε ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - ALBERT - Είναι το όνομα του πατέρα μου. Δεν ζει πια.

Κα ΕΡΛΥΝ (Η Κα ΕΡΛΥΝ, βάζοντας κάτω τη φωτογραφία)- Αλήθεια ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ναι. Αν ήταν κορίτσι, θα της έδινα το όνομα της μητέρας μου. Η μητέρα μου είχε το ίδιο όνομα με μένα. Μάργκαρετ ...

(Παύση)

Κα ΕΡΛΥΝ - Και μένα Μάργκαρετ με λένε.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Αλήθεια ;

Κα ΕΡΛΥΝ - Ναι. (Παύση)- Είστε πολύ δεμένη στην μνήμη της μητέρας σας, Λαίδη Γουίντερμιρ.... όπως μου είπε ο άντρας σας

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Όλοι μας έχουμε τα ιδανικά μας. Τουλάχιστον θα' πρεπε να τα έχουμε. Το δικό μου ιδανικό είναι η μητέρα μου.

Κα ΕΡΛΥΝ (Σηκώνεται)- Τα ιδανικά είναι επικίνδυνα. Είναι προτιμότερη η πραγματικότητα. Πονάει, αλλά είναι προτιμότερη.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Νομίζω πως αν έχανα τα ιδανικά μου, θα έχανα τα πάντα.

Κα ΕΡΛΥΝ - Τα πάντα ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ναι.

(Παύση).

Κα ΕΡΛΥΝ (Πάει μπροστά)- Ο πατέρας σας σάςμίλαγε συχνά για τη μητέρα σας ;

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Όχι. Τον πλήγωνε πάρα πολύ αυτό. Μου είπε πως η μητέρα μου πέθανε λίγους μήνες αφ' ότου είχα γεννηθεί. Τα μάτια του γέμιζαν δάκρυα όταν μου το 'λεγε. Με παρακάλεσε να μη την αναφέρω ποτέ. Ο πατέρας μου - ο πατέρας μου πέθανε, υποφέροντας απ' αυτό. (Η ζωή του ήταν κατεστραμμένη).

Κα ΕΡΛΥΝ (Σηκώνεται, Γυρίζει δεξιά να φύγει)- Πολύ λυπάμαι, αλλά δυστυχώς πρέπει να φύγω, Λαίδη Γουίντερμιρ.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Σηκώνεται)- Όχι, μη φύγετε, σας παρακαλώ.

Κα ΕΡΛΥΝ - Νομίζω πως πρέπει. Το αμάξι μου θα' πρεπε να έχει έρθει. Το είχα στείλει στην Λαίδη Μπέρικ με κάποιο σημείωμα.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Άρθουρ, θα μπορούσες, σε παρακαλώ, να κοιτάξεις αν έχει έρθει το αμάξι της Κας Έρλυν ;

Κα ΕΡΛΥΝ - Όχι, δεν πειράζει ...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Σε παρακαλώ, Άρθουρ, πήγαινε ...

(Ο ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ διστάζει προς στιγμή και κοιτάζει την Κυρία ΕΡΛΥΝ. Αυτή μένει απόλυτα απαθής. Αυτό βγαίνει).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Στην Κα ΕΡΛΥΝ)- Αχ... Δεν ξέρω τι να σας πω Μου σώσατε τη ζωή μου χτες το βράδυ.. (Πάει κοντά της)- Σας χρωστάω τα πάντα.

Κα ΕΡΛΥΝ - Μη - μη λες τίποτα.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Μα πρέπει να το πω. Θα τα πω όλα στον άντρα μου. Έχω χρέος να τα πω.

Κα ΕΡΛΥΝ - Όχι. Δεν έχεις χρέος. Ή καλύτερα έχεις χρέος και απέναντι σε άλλους. Εκτός απ' αυτόν. Είπες πριν πως

κάτι μου χρωστάς.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Σας χρωστάω τα πάντα.

Κα ΕΡΛΥΝ - Τότε, ξεπλήρωσε αυτό το χρέος με τη σιωπή. Μη καταστρέψεις την μόνη καλή πράξη που έχω κάνει στη ζωή μου. Θέλω να μου υποσχεθείς πως ό,τι έγινε χτες το βράδυ, θα μείνει μυστικό ανάμεσα σε σένα και σε μένα. Δεν πρέπει να τον κάνεις δυστυχισμένο τον άντρα σου. Γιατί να σκοτώσεις την αγάπη του ; Η αγάπη σκοτώνεται εύκολα. Αχ.. Πόσο εύκολα σκοτώνεται η αγάπη ... Δόσ' μου το λόγο σου, πως δεν θα του το πεις ποτέ. Το θέλω τόσο πολύ...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Αφού μου το ζητάτε εσείς... (Με σκυμμένο κεφάλι).

Κα ΕΡΛΥΝ - Ναι, στο ζητάω εγώ. Και μη ξεχάσεις ποτέ το παιδί σου... Μ' αρέσει να σε σκέφτομαι σαν μάνα.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Κοιτάζοντάς την) - Αυτό θα κάνω τώρα πια. Σ' όλη μου τη ζωή, μια φορά ξέχασα τη μητέρα μου.

Κα ΕΡΛΥΝ (Μ' ένα ρίγος) - Μη - πέρασε.. Η χτεσινή βραδυά έχει περάσει ...

(Μπαίνει ο ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ).

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Το αμάξι δεν έχει έρθει ακόμα.

Κα ΕΡΛΥΝ - Δεν έχει καμιά σημασία, θα περπατήσω. Αυτή τη φορά φοβάμαι πως λέμε πια " αντίο ". (Κάνει να φύγει)- Α, τώρα που το θυμάμαι - θα με θεωρήσετε ανόητη ίσως, αλλά ξέρετε κάτι ; Μ' άρεσε τρομερά αυτή η βεντάλια, που πήρα μαζί μου κατά λάθος χτες το βράδυ - Αναρωτιέμαι αν κάνει να σας τη ζητήσω. Ο άντρας σας μου είπε πως μπορώ. Ξέρω πως είναι δώρο του.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Και βέβαια, αν αυτό σας ευχαριστεί. Αλλά γράφει επάνω τ' όνομά μου. Μάργκαρετ.

Κα ΕΡΛΥΝ - Μα, έχουμε το ίδιο όνομα.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ Αχ, το ξέχασα ... Και βέβαια έχουμε το ίδιο όνομα... Τι

καταπληκτική σύμπτωση ...

Κα ΕΡΛΥΝ - Καταπληκτική. Ευχαριστώ. Θα σας θυμάμαι πάντα.
(Χαιρετιούνται με χειραψία. Μπαίνει ο ΠΑΡΚΕΡ).

ΠΑΡΚΕΡ - Λόρδος Αύγουστος Λόρτον -. Το αμάξι της κυρίας Έρλυν είναι κάτω.

(Μπαίνει ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ).

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Καλημέρα, αγαπητέ μου. Καλημέρα, Λαίδη Γουίντερμιν. (Βλέπει την Κα ΕΡΛΥΝ)- Κυρία Έρλυν...

Κα ΕΡΛΥΝ - Τι κάνετε, Λόρδε Αύγουστε ; Πως είστε σήμερα το πρωί ;

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ (Κρύα)- Αρκετά καλά, ευχαριστώ, κυρία Έρλυν.

Κα ΕΡΛΥΝ - Δεν σας φαίνεται καθόλου - κοιμάστε πολύ αργά και αυτό σας κάνει κακό. Πραγματικά θα' πρεπε να φροντίζετε περισσότερο τον εαυτό σας. Αντίο, Γουίντερμιν - (Πάει προς την πόρτα, με μια υπόκλιση προς τον ΑΥΓΟΥΣΤΟ. Ξαφνικά χαμογελάει και κοιτάζει πίσω προς αυτόν)- Λόρδε Αύγουστε.. Δεν θα' πρεπε να με συνοδέψετε ως το αμάξι μου ;

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΠ - Όχι. Θέλω το Λόρδο Αύγουστο. Θέλω να του πω κάτι για τη συμπαθέστατη αδελφή του, τη Λαίδη Μπέρικ....

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Αφού το θέλετε τόσο πολύ -

Κα ΕΡΛΥΝ (Γελώντας)- Και βέβαια το θέλω ...

(Όταν φτάνει στην πόρτα, κοιτάζει πίσω, για ένα λεπτό, τη Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΠ. Τα μάτια τους συναντώνται. Μετά γυρίζει και φεύγει κέντρο, συνοδευόμενη από τον ΑΥΓΟΥΣΤΟ).

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΠ - Δε θα μου ξαναμιλήσεις ποτέ άσχημα για την Κυρία Έρλυν.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΠ (Σοβαρά)- Είναι καλύτερη απ' ό,τι θα νόμιζε κανείς.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Είναι καλύτερη από μένα.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Εσύ κι' αυτή ανήκετε σε διαφορετικούς κόσμους.

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Μη το λες αυτό, Άρθουρ. Ο ίδιος κόσμος είναι για όλους μας - και το καλό και το κακό και η αμαρτία και η αγνότητα, περνάνε χέρι-χέρι μέσα απ' τον κόσμο αυτό.... Πάμε στην εξοχή ... ο κήπος είναι γεμάτος τριαντάφυλλα - κόκκινα και άσπρα

(Μπαίνει ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, κέντρο).

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Άρθουρ, μου εξήγησε τα πάντα.

(Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ τον κοιτάζει έντρομη. Ο ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ τινάζεται. Ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ παίρνει τον ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ απ' το μπράτσο και τον φέρνει εμπρός στη ΣΚΗΝΗ. Μιλάει γρήγορα και με χαμηλή φωνή. Η Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ, ακίνητη, τους παρακολουθεί με τρόμο).

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Αγαπητέ μου, μου εξήγησε τα πάντα. Την παρεξηγήσαμε όλοι μας αφάνταστα. Στο σπίτι του Ντάρλινγκτον πήγε μόνο και μόνο για το δικό μου το χατήρι. Με ζήτησε πρώτα στη Λέσχη και όταν της είπαν πως πήγαινα στου Ντάρλινγκτον, με ακολούθησε.... Φυσικά τρόμαξε μόλις άκουσε όλες αυτές τις φωνές και κρύφτηκε σ' ένα δωμάτιο - σε διαβεβαιώ, πολύ μ' ευχαρίστησε όλη αυτή η ιστορία. Της φερθήκαμε απαίσια όλοι μας. Είναι ακριβώς η γυναίκα που μου χρειάζεται. Μου πάει απ' την κορυφή ως τα νύχια, βρε αδερφέ. Και το μόνο που ζητάει είναι να ζήσουμε μακριά απ' την Αγγλία. Πρώτης τάξεως ιδέα, άλλωστε. Βρωμολέσχος, βρωμοκλίμα, βρωμόφαγο, τα πάντα " βρωμο ", τα πάντα βαρέθηκα

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Φοβισμένη)- Μήπως η Κυρία Έρλυν....

(Ο ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, πηγαίνοντας προς αυτήν, με χαμηλή

φωνή).

Λόρδος ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΛΟΡΤΟΝ - Ναι, Λαίδη Γουίντερμιρ, η Κυρία Έρλυν μου έκανε την τιμή να μου ζητήσει το χέρι μου.

Λόρδος ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ - Ε, λοιπόν, σίγουρα παντρεύεσαι μια πολύ έξυπνη γυναίκα ...

Λαίδη ΓΟΥΙΝΤΕΡΜΙΡ (Παίρνοντας το χέρι του άντρα της)- Α... Παντρεύεστε μια πολύ καλή γυναίκα

Α Υ Λ Α Ι Α

Τ Ε Λ Ο Σ